

JUGOSLOVANSKO GIBANJE

DUNAJSKI AVTOKRATI SE BOJE JUGOSLOVANSKOV. — V BOSNI SE JE STVORILA NOVA STRANKA, KI SE ZAVZEMA ZA TO, DA BI SE ZDRUŽILI HRVATI V DRŽAVI, KI BI BILA PODREJENA AVSTRIJI. — VODJA TEGA NOVEGA GIBANJA JE DR. PILAR. — HRVATI SO IZJAVILI, DA NOČEJO NITI PRUSOV NITI MADŽAROV.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 17, 1918, as required by the Act of October 3, 1917.

London, 15. maja. — Jugoslovansko gibanje in vedno naraščajoča politična aktivnost sta zelo vznemirila dunajske avtokrate.

Tozadevno poročilo je dospelo v tukajšnje srbske kroge.

Dunajski avtokratje si na vse načine prizadevajo napraviti razpor v vrstah Jugoslovancev.

V Bosni se je stvorila nova politična stranka in sicer pod vodstvom dr. Pilarja, eksponenta avstrijskega imperijalizma.

Ta stranka zahteva, da bi se osnovala v okrilju Avstroogrske hrvaške države. Ta ideja popolnoma nasprotuje idealom Hrvatov, Slovencev in Srbov, katerih edina želja je biti združeni in prosti v svobodni in neodvisni jugoslovanski državi.

Z ozirom na to novo zahtevo avstrijske vlade piše zagrebški "Glas Slobode":

— Dr. Pilar je povabil 38 svojih pristašev k sebi, na kateri naj bi se razpravljalo o osnovanju nove politične stranke.

Sklicatelj je bil pa zelo razočaran, ker so celo oni moške, katere je smatral za svoje, odločno obsojali njegovo delovanje ter rekli, da je njegovo delovanje izdajalsko ter nepatriotično.

Zelo so ga napadali tudi vsled tega, ker se je potegoval, naj se izroči Reko Madžarom in ker je pustil popolnoma vnihati Slovenec in njihove interese.

Čuli s se kliči:
— Pojdite proč od nas! Vaše mesto ni med nami! Mi nečemo imeti v svoji državi za voditelje Prusov in Nemcev.

"Glas Slobode" je tudi priobčil natančen opis o stranskih ekonomskih razmerah, ki vladajo v Bosni in Hercegovini. Časopis pravi, da sta samo dve provinci avstroogrskega cesarstva pretrpeli več kot sta pretrpeli Bosna in Hercegovina.

Ti dve provinci sta — pravi časopis — Galicija in Bukovina. V teh dveh provincah je bilo središče velikih konfliktov med Avstrijo in Rusi.

Kljub temu je pa tudi položaj v Bosni in Hercegovini strašen.

Gotovi okraji vzhodne Bosne in ves vzhodni del Hercegovine je brez prebivalstva in popolnoma upuščen.

Okraji izgledajo kot da bi divjal po njih strašen vihar z svojo uničujočo silo.

Veliko število prebivalcev so deportirali, kateri so potem umrli v koncentracijskih taboriščih.

Ono, kar je ostalo, so masakrirali avstrijski vojaki. V drugih okrajih prebivalstvo umira lakote.

Posledica te gospodarske mizerije je, da je leta 1915 umrlo 5,000 ljudi več kot jih je bilo rojenih, dočim jih je umrlo leta 1916 — 23,711 več kot jih je bilo rojenih.

To število pa ne vsebuje onih ki so padli na bojiščih.

Vse, kar je ostalo, je uničila oziroma vzela armada.

OBSOJENI IZDAJALCI

PARIŠKO SODIŠČE JE OBSODILO SEDEM FRANCOŠKIH IZDAJALCEV. — ANARHIST DUVAL JE BIL OBSOJEN NA SMRT.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 17, 1918, as required by the Act of October 3, 1917.

Pariz, 16. maja. — Emil Duval, ki je bil ravnatelj zdaj zatrdnega anarhističnega, pronemškega lista "Bonnet Rouge", je bil danes pred vojnim sodiščem zaradi izdaje obsojen na smrt.

Šest drugih sokrincev je bilo obsojenih na zaporno kazen od 2 do 10 let, dvema pa je bila prisojena denarna kazen. Pet izmed šestih je bilo v različnih lastnostih v zvezi z listom. Ostali pa je bil odgovoren uradnik v notranjem ministrstvu, pozneje pa je bil načelnik tajne službe.

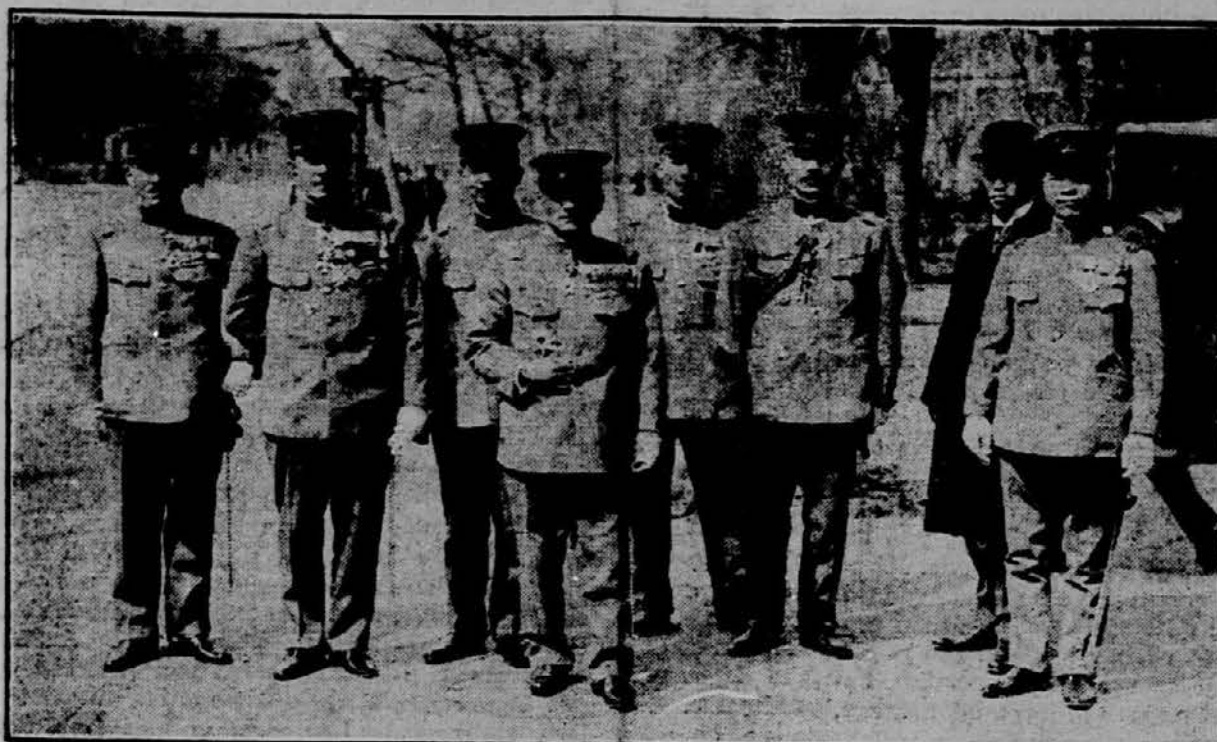
Njih kazni so:

Podravnatelj Marion, 10 let; poročevalec Jacques Landau, 8 let; Marion Goldsky, štabni častnik 8 let in degradacija; poročevalec Joucla, 5 let in prisilno delo; knjigovodja Vercasson, 2 leti ječe in \$1000 globe, a oproščen zaporne kazni; šef štaba v ministrstvu notranjih zadev pod Malvy-jem in pozneje načelnik tajne službe, 2 leti ječe in \$200 globe.

Vsak odlok vojnega sodišča je bil soglasno sprejet.

Duval je v veliko trdnostjo poslušal, ko je predsednik sodišča polkovnik Voyer bral smrtno obsodbo ter potem rekel:

ČLANI KITAJSKE KOMISIJE V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

COPYRIGHT HARRIS & EWING, WASH.

Zakaj želi Avstrija mir.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 17, 1918, as required by the Act of October 3, 1917.

Amsterdam, Nizozemska, 16. maja. — V nekem članku svoje "Zukunft" pod naslovom "Gordijski voz" navaja Maksimilijan Harden globoko željo in potrebo miru v Avstriji v zvezi z dejstvom, da ima monarhija izgled in interese, ki so popolnoma različni od nemških ter mora poleg tega rešiti še najbolj kompleksen narodnostni problem. Harden piše:

"Država, ki tiči tako globoko v dolgovi kot je Avstro-Ogrska, ki bo morala samo Nemčiji plačevati več kot 700 milijonov kron letnih obresti, more dobiti eno milijardo posojila samo v Združenih državah, ki pa ne morejo biti prisiljene na bojno polje, da bi se spuščale v taka porajanja. Ako Združene države ne bodo hotele dati posojila, potem bo preobrazba vojne industrije v normalno stalnišče nemogoče podjetje in dežela se bo znašla na robu propada.

Ali tedaj ni naravno, da mora Avstro-Ogrska prositi za mir, ki ji bo dal možnost, da se sporazumi z Ameriko? Avstro-Ogrska potrebuje bolj kot katerikoli druga država prijateljstvo Amerike."

Demobilizacija rumunske armade.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 17, 1918, as required by the Act of October 3, 1917.

Amsterdam, Nizozemska, 16. maja. — 14. maja je uradni list v Jassy objavil odredbo za demobilizacijo rumunske armade.

— Človeška sodba pogosto je napačna. Bodočnost bo sodila, ako sem res kriv izdaje.

Predno je bila izrečena obsodba, je Duval v svojem govoru izjavil, da ni bil noben obdolženec njegov sokrivec.

Pri Marionu se je opazilo, da se je čutil olajšanega po velikem naporu. Landau je bil potr. Goldsky je obdržal isti zaničevalni posmeh, ki je bil tako karakterističen tekom cele obravnave.

Joucla je vskliknil:

— Jaz nisem storil nič napačnega. Ne maram, da grem v ječo; pošljite me na fronto!

Laymarie je v svojem govoru rekel, da je bil dovolj kaznovan za pomanjkanje previdnosti. Videlo se je, da je bil ginjen. Rekel je zastopniku Ass. Press, da je pričakoval najmanj istega postopanja, katerega je bil deležen Vercasson, kateremu se je zaporna kazen odpustila.

— Jaz sem uničen, — je rekel.

Laymariejeva obsodba je povzročila mnogo več zanimanja in pomena kot pa smrtna obsodba Duvala, ker je javnost spravljala njegovo kazen z bodočo obravnavo proti bivšemu notranjemu ministru L. Malvy.

Zagovornik Guillaime je pri današnji obravnavi zatrjeval, da je Laymarie po nedolžnem obdolžen. Odločno je zanimal, da bi bil Laymarie igralec in je igral poker z notranjim ministrom Malvyjem in drugimi, kakor se razvija iz Acton Française.

V svojem nagovoru na sodišče je rekel zagovornik: — Ne prosimo za milost. Poslužite se postave brez bojazni in slabosti!

Dasiravno so Duval, Marion in Goldsky pričakovali obsodbe, co vendar prosili za dovoljenje, da vložijo priliz.

Kerensky prihaja

Aleksander Kerensky je na potu v Združene države, od katerih hoče dobiti pomoč. — Amerika še vedno upa, da bo pridobila Rusijo.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 17, 1918, as required by the Act of October 3, 1917.

Washington, D. C., 16. maja. — Kakor pravijo tukajšnji boljševiški zastopniki, se pričakuje, da bo bivši revolucionarni ministrski predsednik Rusije Aleksander Kerensky v ponedeljek ali torek prišel v neke atlantiško pristanišče te dežele.

Boljševiki so mnenja, da prihaja v prilog protirevolucije, ali pa v prilog gibanja Semenovih kozakov v Sibiriji, ali pa da bi vplival na predsednika, da privoli v japonsko intervencijo v prilog sibirskih kozakov.

Kakor se je izvedelo iz iste avtoritete, je pred kratkim prišla v neko pacifiško pristanišče deputacija, ki zastopa Semenov. Med temi je bila tudi voditeljica bataljona smrti, katere prihod so pred kratkim objavili listi. Po teh poročilih je namen te deputacije prigovarjati na japonsko intervencijo v Sibiriji.

Na vsak način pa je dovolj jasno, da se bo v Washingtonu pričela močna agitacija za gibanje proti boljševikom. Kerensky in drugi so prišli, da pridobijo za stvar Washington, ker bodo potem za vezniki skupno podpirali japonsko intervencijo ali pa protirevolucionarno gibanje katerekoli vrste.

ste. Predsednik pa je šel še daleč in kazal simpatije in naklonjenost boljševikom in celo bolj kot kate rakoli zavezna sila.

Njegova brzojavka na sovjetov kongres je bila približanje napravn priznanju, medtem ko je bila nje gova opozicija edini povod, ki ji reči boljševike pred japonskim operacijami na ruski zemlji.

Vendar pa je zadrževal prizna nje boljševikov in čuti se, da b moč, ki je imel tako zaupanje ameriške vlade kot Kerensky, izvaja močoven vpliv vsaj proti priznanju boljševikov in morebiti celo v prilog protirevolucije od stran manj radikalnih elementov.

V diplomatičnem oziru je Rusija zavzela mesto balkanskih držav v začetku vojne. Nemčija bo mogoče organizirala ruske milijone in jih bo obrnila v svojo korist in se bo s tem vbrnila poraza, ki j zdaj preti. Zavezniki bodo mogoče s priznanjem in razumnim postopanjem Rusijo v teku enega ali dveh let zopet potegnili v vojno na svoji strani. Vsakdo mora priznati t dve možnosti. En pogrešek gled Rusije, je lahko največji pogrešek, katerega je mogoče napraviti.

Kakor se je večeraj izvedelo i dveh ruskih virov, prihaja s Kerenskim gospa "Babushka Brečkova" in več ministrov Kerenski jevega kabineta.

Nek visoki uradnik narodne stranke je rekel, da bo Kerensky najbrže prišel že v ponedeljek z neko švedsko ladjo. Zagotavlja se da bo Kerensky zahteval, da s pusti Rusijo nemoteno, da utrd svojo vladu. S poslanikom Bahmetjevem in odličnimi washingtonskimi osebami se bo posvetoval s ruskimi zadevami ter bo konferiral tudi s finančniki iz Wall Streeta.

Nemški orjaški topovi.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 17, 1918, as required by the Act of October 3, 1917.

Ženeva, Švica, 16. maja. — Constantin Zeitung piše, da so Nemci dva dalekosežno topa, ki sta bom bardirala Pariz, prepeljali v Krupove naprave, da ju tam popravijo.

List pravi, da iz takih topov ni mogoče brezčasno streljati, ne da bi se večkrat popravili.

Domneva se, da se je eden dalekosežni top razletel. Dva druga je uničila francoska artilerija. Že dalje časa Pariz ni bil več bombardiran.

Guynemer je bil maščevan.

London, Anglija, 16. maja. — Kakor piše Evening Standard, je slavni francoski avijatik poročnik Rene Fonck maščeval Guynemerja s tem, da je ubil nemškega letalca Wischnerja, ki je vstrelil Guynemera.

Wischner je padel znotraj zavetiške črte blizu Dixmude.

FRIDAY

ONE HUNDRED
WHEATLESS

NAPAD NA PULJ

ITALJANI SO VDRILI V PULJSKO PRISTANIŠČE. — NAJVEČJA AVSTRIJSKA BOJNA LADJA JE BILA TORPEDIRANA IN POTOPLJENA. — TORPEDNI ČOLNI SO PREDRLI BLOKADO. — POMAGALI SO AEROPLANI. — UNIČENIH JE BILO VEČ AVSTRIJSKIH LETAL.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 17, 1918, as required by the Act of October 3, 1917.

Rim, 16. maja. — Danes se je oficijelno objavilo, da so Italjani v torek zjutraj torpedirali neko avstrijsko bojno ladjo vrste "Viribus Unitis" z 20 tisoč ton prostornine.

Italjanske bojne ladje so prišle v avstrijsko bojno pristanišče s tem, da so se ognile patrolnih čolnov in žarkometov branilcev.

Medtem ko so bile pomorske operacije v teku, se je oddelek italjanskih aeroplanov nad Puljem zapletel v boj z avstrijskimi bojnimi aeroplani. Dva avstrijska sta bila uničena, mnogo drugih pa je bilo prisiljenih spustiti se na tla, ker so bili poškodovani in izven kontrole.

Italjanska letala so se nepoškodovano vrnila.

Washington, D. C., 16. maja. — Italjanski poslanik je danes popoldne prejel oficijelno naznanilo, ki potrjuje častniško poročilo, da je bil v torek zjutraj uničen en avstrijski dreadnought vrste "Viribus Unitis" v avstrijskem pristanišču Pulj. Ta čin so izvedli italjanski častniki, ki so v majhnih torpednih čolnih prišli v pristanišče.

Poročilo poslaniku se glasi:

— Zgodaj zjutraj 14. maja so kapitani Mario da Vignola iz Modine, Antonio Milani iz Padi, Francesco Anselmi iz Siracuse in Giuseppe Gorrias iz Cagliari v majhnem torpednem čolnu s čudovitim in požrtvovalnim navdušenjem ter izvanredno vojaško in pomorsko spretnostjo, izognivši se straži in žarkometov, ki neprestano preiskujejo morje, vdrl v dobro zastraženo in utrjeno vojno pristanišče Pulj in so uspešno torpedirali velik avstrijski dreadnought vrste "Viribus Unitis".

V noči 12. maja je 13 naših torpednih čolnov napadlo sovražni transport, katerega je spremljala eskorta avstrijskih torpednih čolnov v Drač. Dasiravno so sovražni žarkometi odkrili naše čolne in se je takoj pričelo z vseh strani nanje streljati, vendar se jim je posrečilo potopiti transport in hudo poškodovati en sovražni torpedni čoln, nakar so se naše ladje varno vrnile v svojo bazo.

Potop enega avstrijskega dreadnoughta vrste "Viribus Unitis" v puljskem vojnem pristanišču po italjanskih bojnih ladjah, spominja na enak čin v tržaškem pristanišču, ko so v noči 9—10 decembra Italjani potopili bojno ladjo "Wien" in hudo poškodovali "Monarcha", ki sta bila dreadnoughta po 5,000 ton. Čin v Trstu pa je bil izveden z lahкими torpedovkami, ki so prerezale železno obrambno verigo pri uhodu v pristanišče in so torpedirale bojne ladje, ki so bile zasidrane.

Ladja ki je bila potopljena v Pulju, je bila skoro štirikrat tako velika kakor "Wien" ali pa "Monarch" in v pristanišče je bilo mnogo težje priti kot pa v tržaško pristanišče, ki je odprto in zavarovano z verigo, ki je, plavajoč na bojah, raztegnjena med pomoli in obrežjem.

Puljsko pristanišče ima zajedo v obsegu treh milj z dve milj širokim vhom od morja nasproti otoku Scoglio Grande in je na nekaterih mestih manj kot pol milje široko. Forta Cristo in Musil stražita vhod, ki je zaradi pomola, ki se razteza v morje iz Musila, samo tisoč jardov širok.

V vrsto "Viribus Unitis" spadajo štirje dreadnoughti: "Viribus Unitis", "Tegetthof", "Prinz Eugen" in "St. Istvan". — Prvega so pričeli graditi 1910 in je bil dogotovljen 1912; zadnjega so pričeli graditi 1912 in je bil prvo leto vojne dogotovljen. Prve tri so zgradili v Pulju, zadnjega pa na Reki.

LIBERTY LOAN.

Podpisani sem po svojem lastnem prepričanju ter na poziv Glas Naroda podpisal:

- I. Posojilo Svobode za
II. Posojilo Svobode za
III. Posojilo Svobode za

Podpis

Naslov

Mesto

Država

Izrežite ta kupon in ga pošljite uredništvu "Glas Naroda".

"GLAS NARODA"**SLOVENIC PUBLISHING COMPANY**

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za celo leto za mesto New York \$5.00
In Canada.....	\$3.50
Za pol leta za mesto New York..	3.00
Za pol leta.....	2.00
Za četrt leta.....	1.50
Za šest let.....	1.00
Za inozemstvo za celo leto.....	6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno nedeljo in praznikov.

"GLAS NARODA"
(Voices of the People)Issued every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priročujejo.
Denar naj se blagoviti pošiljati po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prošimo, da se nam tudi prejšnje številke naznani, da hitreje najdemo naslednika.**"GLAS NARODA"**82 Cortlandt St., New York City.
Telephone: 2874 Cortlandt.**Rdeči Križ**

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on May 17, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Predsednik Wilson je določil prihodnji teden za teden Rdečega Križa.

To se pravi: po vseh Združenih državah bodo pobirali prostovoljne darove za Rdeči Križ, in na delo bo moral ter bo tudi šel, vsakdo, kdor more z besedo, uplivom in delom kaj doseči.

Rojakom gotovo ni potreba povdarjati, kakšnega pomena je Rdeči Križ. Vsi vedo, da je to najbolj važna organizacija, najbolj potrebna organizacija, kar si jih moremo misliti v sedanji vojni.

Kljub temu pa bo dobro, da še enkrat razložimo, malo bolj podrobno kot dosedaj, pomen in namen Rdečega Križa.

Vlada skrbi za vojake. Da jim obleko, hrano in municijo. Vlada skrbi nadalje za vsakega posameznika glede njegovih največjih potreb.

Ker pa je jasno, da se ne more spuščati v vse detalje, se je ustanovilo par organizacij, ki opravljajo specijalna dela.

Največje in najbolj pomembno delo, ki je potrebno v klanju sedanje svetovne vojne, je pa delo usmiljenja.

Vsled tega apelira vlada na vsakega posameznika, naj pomaga ščititi in reševati one ljudi, ki so vsak dan pripravljeni preliti svojo kri za nas in za vse, ki se potegujejo za pravico.

Posamezniku se ne pozna, če da par centov.

Treba je pa pomisliti, da ima Amerika krog sto milijonov posameznikov, in če da vsakdo par centov, se nabere velika svota.

Z denarjem se da vse napraviti.

Denar je večja sila kot so pa vsi topovi in vse drugo orožje na fronti. Topovi vrše razdejalno delo.

Potreba je nečesa, kar bo vršilo in izvrševalo delo — poprave.

Vojaki imajo nalogo uničiti ali pa že vsaj oslabiti sovražnika.

Pri tem delu jih podpira vlada.

Število onih, ki pri tem delu omagajo, postaja vsak dan večje.

Vlada se ne more spuščati v podrobnosti, kajti breme, ki si ga je naložila, je prevelikansko, in mora skrbeti v prvi vrsti za to, da ga bo uspešno in junaško nosila.

Za ranjence naj skrbe oni ljudje, za katerih korist in blagobit se preliva kri na frontah.

Ameriški Slovenci moramo misliti, da prelivajo ameriški vojaki kri tudi za nas.

Prelivajo jo za našo svobodo, torej za naš najvišji cilj, ki smo si ga ustvarili tekot štiristoletnega boja.

Za našo svobodo so se borili uporniki, borili so se kmetje-tlačani, borila sta se Gubee in Kvaternik in še cela vrsta drugih ljudi, ki so bili pa preslabi, da bi kaj dosegli.

Na stotine in stotine ljudi je zaprtih po raznih avstrijskih ječah.

Zaprti so samo vsled tega, ker so hoteli pomagati našemu narodu na boljše stališče.

Njihov odpor je zlomljen, njihova moč je izčrpana.

Za njimi je pa nastopil drug borilec, ki ima bolj vzvišene cilje in večje dolžnosti.

Ta borilec je ameriški vojak. On se ne bori za svobodo samo nekaterih zaslužnjakov in zatiranih narodov, ne, on se bori za svobodo — vsega človeštva.

Ves svet naj se preobrazi v duhu in na temelju najbolj splošne demokracije.

To je cilj, to je parola Amerike in vsakega ameriškega ter slednjici tudi zavezniškega vojaka.

Ameriškim vojakom moramo pomagati!

Ne samo vsled tega, ker uživamo gostoljubje njihovih dežele, ne samo zato, ker se bore za splošni cilj vsega človeštva, pač pa tudi zategadelj, ker je v tem splošnem cilju vsebovana tudi usoda našega trpinčenega naroda.

Če so fantje tako korajžni, da so se postavili sovražniku lice v lice, je naša najsvetejša dolžnost, da jim v tem ogromnem delu po svoji moči pomagamo.

Ves svet bo gledal na nas, ki bomo imeli v srcih prijetno zavest, da smo storili v polni meri svojo dolžnost.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Dopisi

New York, N. Y.

PRVI SLOVENEK PADEL.

Ciril Krech, sin znane Slovence gospe Franciške Krech, roj. Dolar, stanujoče na 325 vzhodni 85. cesti v New Yorku, je slavno padel v bitki na Francoskem dne 2. majnika t. l.

Pokojni je prišel za svojo materjo kot desetleten deček in se izsojal tu v katoliških zavodih. Spoznavši novo domovino in prostost v novi domovini, je bil ves vnet za vojaštvo v Ameriki. Ko so se vršili nemiri v Mehiki, tedaj je kot prostovoljec pristopil k 16. polskemu ter bil poslan najprej v Columbus v New Mexico, od tam v El Paso, Texas, in nato lanske leto s prvo pošiljativjo čez morje na Francosko. Vsa njegova pisma domov z bojišča so bila navdušena in hrabrosti. Pretečeni mesec je še posebno pohvalno pisal, da mu gre dobro ter je poslal slike z bojnega polja.

Jako nas je pretresla vest iz Washingtona o smrti v bitki, a vendar nam je v veliko tolažbo, da je padel pod zastavo, pod katero se je boril za svobodo. Mirno spi v zemlji večno spanje, daleč proč od svojih, med strašnim gromenjem topov in pušk. Dal je življenje za svobodo in pravico, katero terja ves svet od krutega, divjega germanizma.

Sv. maša zadušnica se bo pela v petek dne 24. majnika ob 8. uri zjutraj v cerkvi sv. Monike na 79. cesti blizu 1. Ave., kjer se bo ravno isti dan premenila višnjeva zvezda v službeni zastavi v zlato. Vsi rojaki, prijatelji in zameci Krechove in Dolarjeve družine pa se prosijo, da se te sv. maše kolikor mogoče vdeležijo.

Ti pa dragi pokojnik, dastudi si tako daleč od nas, nam ostaneš v spominu za vedno. Duh Tvoj živi med nami in molitve kipe k Vsegamogočnemu iz naših src za mir in pokoj Tvoje duše. R. I. P.!

A. J.

Brooklyn, N. Y.

Se enkrat se vljudo obračamo na cenj. občinstvo Greater New Yorka, da v sobo 18. maja priskoči na pomoč našemu bolnemu članu in našem dobremu prijatelju Antonu Cvetkoviču. Ker je čisti dobiček namenjen le njemu, zato je upati, da se Slovenci pri taki priključitve, kadar se gre za pomoč bolnemu rojaku.

Na svidenje 18. maja v Mirakovi dvorani, 211 Graham Ave., Brooklyn. Vas vljudo vabijo Slovan in Tamburaši.

Hermine, Pa.

Kaj posebnega nimam poročati. Dela se vsak dan in se zaslužiti različno; eni več, drugi manj.

Poročati moram tudi žalostno vest, da se je ponesrečil rojak Martin Sušnik. V ponedeljek 6. maja je šel zdrav v rov, ob 10. uri pa se je naš njemu vtrgala težka plast kamenja. Bil je tako poškodovan, da je 8. maja v bolnišnici umrl. Doma je bil v Zagorju ob Savi. V Ameriki je bil 5 let in ves čas na Hermine. Bil je naprednega mišljenja in dober delavec ter član društva Prostimiseli št. 87 SNPJ. in socialističnega kluba št. 63. Ranjki je dosegel starost 40 let in je bil pri rojakih zelo priljubljen, kar je pričel njegov pogreb. Polnoštevilno sta se vdeležili pogreba društvi SNPJ. in SSPZ. ter mnogo njegovih prijateljev in znancev. V Ameriki ni zapustil sorodnikov, v stari domovini pa se nahajajo štirje sinovi v starosti od 8 do 18 let. Zena mu je že pred vojno umrla. Prihranil si je nekaj denarja, katerega je nameraval poslati svojim otrokom, toda smrt ga je prehitela.

Vsem onim, ki so se vdeležili pogreba, se na tem mestu najiskrenejše zahvalim, posebno pa pevskemu društvu, ki je izborno rešilo svojo nalogo. Naj v miru počiva.

Pozdrav vsem rojakom in rojakinjam širom nove domovine.

M. R.

Imperial, Pa.

Namenil sem se, da napišem par vrstic. Kar se tiče dela, ne bom na široko razpravljaj, ker dela se dobro in zaslužek je dovolj. Moj namen je dotakniti se tukajšnjih razmer.

Tukaj v Imperialu je nas precejšnje število Slovencev, tako da tvorimo večino, kar se tiče delavniških moči. Imamo tri podporne društva, kraljev Slovenski Dom, poleg tega imamo klub in zadr-

no prodajalno, tako da imamo vse, kar potrebujemo za vsakdanje življenje. Kakor rečeno, imamo vse, tako da nam ničesar manjka ne primanjkuje, kakor bratske sloge. Toda to jako pogrešamo in posebno se v zadrugi prodajalni; v klubu se je tako ne pogreša, ker se toči ječmenovček in žganje.

Meseca novembra smo vstanovili zadrugo prodajalno z namenom, da bi se na ta način odtegnili izkoriščanju od strani drugih trgovcev, kateri so nas hudo odrahal.

Tako pri prvi seji so eni člani burno odobrvali to idejo ter se izrazili, da so voljni prispevati, kolikor je v njih moči, to se pravi, da so voljni posoditi denar proti gotovim obrestim, ako določene delnice, katere mora vsaki član imeti, ne bi zadostovale za pričitek.

Rečeno, storjeno. Pri drugi skupni seji se je izvolil potrebiti odbor ter njemu na čelo poslovođa, katerega so navzoči člani enoglasno izvolili. Dali so odboru nalogo, da se takoj prične z delom.

Par mesecev se je prodalo blaga jako veliko, ali to ni trpelo dolgo. Kmalu so dobili eni člani vsakejake izgovore in so izostajali iz prodajalne. Eni so se izgovarjali, da ne dobijo zadosti sladkorja, drugi, da je predrago, tretji, da poslovođa ni dosti priljuden in postrežljiv. Pa vsi ti izgovori niso resnični in niso vredni piškavega oreha.

Kakor sem prepričan, so vse drugi vzroki. Tukajšnji trgovci dajejo nekeke malovredne znamke, katerih so se naše lahkoniselnegospodinj polakomile. Resnica je, da so ene reči nekoliko dražje kot drugod, to pa radi tega, ker drugi trgovci so imeli velike zaloge od poprej; kakorhitro jim poteče zaloga, bodo morali dražje računati tudi oni, akoravno zdaj prodajajo za ceno, katero oni plačujejo, in to samo zato, da bi nas uničili, kar se jim pa nikdar ne bi posrečilo, ako bi bili ljudje malo bolj složni in bi podpirali svoje lastno podjetje.

Torej, člani, bodimo složni ter opustimo osebnostna sovražstva na strani. Agitirajmo složno, podpirajmo svojo prodajalno ter pustimo druge v miru.

Vsak, kateri se količikaj zaveda, lahko vnaprej vidi, kaka draginja bo nastala, ako mi prodajalno pustimo. Trgovci si bodo hoteli nadomestiti, kar so sedaj izgubili. Bodimo složni, ker le tam je naš napredek.

Pozdrav vsem članom in rojakom in rojakinjam.

Alojzij Tolar.

Bolivar, Pa.

Ker ravno pošiljam naročnino, naj tudi omenim malo razmere te naselbine.

Bolivar ni velika naselbina. Tukaj so premogorovi in opekarne. Kakor čujem, se dobro dela in ljudje zaslužijo dobro. Ne bom pisala dosti o delu, ker to ni ženska stvar.

Naj omenim, da je v Bolivarju tretje posojilo svobode jako dobro napredovalo. V premogorovu, kjer moj soprog dela, ni bilo nič enega, da ne bi bil kupil Liberty bond. Isto tako sem čula, da je bilo v drugih rovih. Ako človek kupi Liberty bond, ta denar ni proć vržen, temveč shranjen, obenem pa se pomaga k svobodi ter odstranjen bo nevarnost Nemčij, ki ogroža, skoraj bi rekla, cel svet.

Bog daj obilo uspeha vsem Jugoslovonom in da bi prišli pod eno zastavo Slovence, Hrvat in Srbi.

Pozdrav vsem Slovincem in Slovenkam širom Amerike.

Naročnica.

Berwyn, Ill.

Mestec Berwyn, v katerem prebivam, leži zahodno od Chicago. Je zelo prirozen kraj in ima zdravo podnebje, posebno zvečer, ko pridemo iz okajenega Chicago v to krasno naravo. To mesto z novimi zgradbami je popolnoma podobno nekdanjemu milemu domu v Rožni dolini pod Rožnikom pri Ljubljani. Naših rojakov tukaj ni še naseljenih, so pa večinoma Čehi, pri katerih stanujem tudi jaz.

Hočem tudi pojasniti malo o našem naprednem slovenskem gibanju. Dragi rojaki, povrnimo se v duhu v našo mlado domovino, rodno nam grudo, kjer veni svet na debudne slovenske mladine, mori ga največji sovražnik Slovaustva, jim možem.

oholi Nemec. Res, kje ste Sokoli, cilj Slovenstva? Kdo se ne spominja velikega zleta v Pragi, kateremu se je čudil celi svet? Pomoril je naše čile Sokole hmski meč. Se danes se spominjam, ko sem stal pred Mestnim Domom v Ljubljani, ne sam, ampak množica slovenskih sre. Bil je protestni shod, klic masčevanja, klic pravice zaradi ropa, ker nesramni Nemci so fistikrat prepadli ter oropali najsvetejši čut vsakega Slovenca, našo družbo sv. Cirila in Metodja. Protestirali smo proti temu. Ako že tako nismo imeli nič pravice, naj nam ne kradajo vsaj našega imetja, katerega je slovensko ljudstvo darovalo za slovenske šole. Po govoru zavednega narodnjaka dr. Oražna zavzvela je pesem "Hej Slovenci" in klici masčevanja. Žalibog, takrat je bil naš narod popolnoma potr, padli sta 20. septembra 1908 dve žrtvi po nedolžnem in tega še nisimo pozabili.

Rojaki, obnovil se je zopet ta protestni shod, v nebovpijoči klic, klic po masčevanju in upamo, da ta klic sedaj ne bo zastoj. Kakor slišimo, grni v naši beli Ljubljani še huje kot 20. septembra 1908. Cela naša Slovenija se probuja iz nemškega suženjstva in svoboda se svita. Rojaki po vseh Združenih državah, bodimo složni, pomagajmo naši novi domovini, ki hrepeni po svobodi. Zvezdnata zastava miru reši nas, ker edino ž njo dobimo zaželjeni mir!

Lep pozdrav vsem rojakom in rojakinjam po svobodni zemlji. Na zdar!

Josip Muruk.

VELIKI SLOVANSKI KONCERT.

Vse Jugoslovane mesta New Yorka opozarjamo na veliki slovanski koncert, ki se bo vršil v torek dne 21. maja ob 8.15 zvečer v Aeolian Hall na 42. cesti med 5. in 6. Ave. Sodelovali bodo najslavnejši jugoslovanski in poljski pevci ter umetniki, ki se nahajajo v tem mestu. Poleg dobro znanih naših umetnikov- pevcev Djurina in Zanimovića bodo nastopile tudi poljske operne pevke ga. Klara pl. Kapiševska in gdč. Didur, tako tudi večja igralca ga. in g. Edv. pl. Kurilo. Namen tega koncerta je, primesti pred kulturni ameriški narod vso lepoto naše pesmi in igre in drugič, da se s čisti dobikom tega koncerta pomagamo nesrečnemu poljskemu in srbskemu narodu v Evropi. Zaradi te plemenite svrhe najtoplejše priporočamo ta koncert vsem Jugoslovonom tega mesta, zanašajoč se, da se bo temu pozivu odzvalo veliko število našega občinstva. Vstopnice od 50¢ do \$2 se lahko dobe v pisarni Jugoslovanske Matice, 443 W. 22. St.

Kaznovana nezvestoba.

Pred kratkim je prišla na policijo v Millwaukee, Wis., in prosila za pomoč 30-letna gospa B. Compton. Zena se je nahajala v nekem hotelu s svojo šestletno hčerko popolnoma brez sredstev. Na policiji je priznala, da je omožena ter da njen mož živi v Superior, Wis. Tam se je seznanila s "prijateljem" njenega moža R. Mabbott ki je bil superintendent tamšnjega plinarne. Med njima je obstajalo ljubinsko razmerje več mesecev nakar sta sklenila, da pobegneta. Zena je vzel svojem možu večjo svoto denarja, nadalje vse dragocenosti, med katerimi je bil diamantni prstan, vreden \$175. Ko sta pobegnuta, je izjavil Mabbott, da bosta potovala v San Francisco, kjer se bodeda nastanila za stalno. Med potom pa je on dobil druge misli ter se ustavil v Milwaukee v nekem hotelu, kjer je živel z denarjem, ki ga je ona vzel svojem možu. V hotelski knjižni sta se zaznala kot mož in žena. Tako sta živela več tednov, nakar ga je pričela ona nagovarjati, da si poišče primerno službo, ker jima bode drugič zmanjkalo denarja. On je odšel iskat službo, katere pa ni mogel najti, kakor je trdil. Po nekaj dneh je izjavil, da mora iti v Manitowoc, kjer lahko dobi dobro službo, kamor bo njo vzel seboj pozneje. Iz tega mesta pa je sprejela brzozav, da je nadaljeval svojo pot in vzel od nje slovo za vedno. Tedaj je ona tudi pronašla, da ji je vzel vse denar razen štirih dragocenosti. Obrnila se je na policijo za pomoč, ker je bila popolnoma brez vsakih sredstev. Policija išče sedaj pobeglega in obenem pa je zapela ženo, ker je ravnavala pod tujim imenom in s tuga največji sovražnik Slovaustva, jim možem.

Prepovedano ribarjenje.

Iz Waukegana, Ill., se poroča: Ob jezeru Michigan ni več dovoljeno ribariti, namreč sovražnim tujcem. To je tukaj prvi korak vlade, da ne smejo sovražni tujci ribi več opravljati svojega ribiškega posla.

ODGOVOR

zdražbarci Antoniji Primc.

Ime zdražbarca ti pristojna. Dokaz je, da je tvoj brat z njegovo sedanjo ženo iskal stanovanja in zavetja pred teboj pod mojo streho pred štirimi leti. Da si ravno vi iščete časti po listih in po sodiščih, je razvidno, če vam kdo sporoči, da ga za usluge in dobiti pri miru pustite, hajd tožit! To je dobro, da se tukajšnji odvetniki lažje prepričajo, s kom imajo opraviti, kakor uredniki v Chicago in New Yorku. Kar se tiče zdražbe med Hrvati, ti povem, da lažeš; prepričaj se poprej pri dotičnih ljudeh, potem piši! Če si razžaljena, pa zopet tožite!

Josipina Starić,

414 N. S. St., Sheboygan, Wis.

Rad bi izvedel za naslov moje sestrične ANE MAJERLE. Doma je iz vasi Tribuče št. 63, okraj Črnomelj na Dolenjskem. Zdaj je omožena JAMNIK in se nahaja v okolici Waukegana, Ill. Zatorej prosim tamosnje rojake, če kateri ve, kje se nahaja, da mi naznani, za kar bom zelo hvaležen, ker poročati ji imam nekaj zelo važnega, ali pa, ako sama bere ta oglas, naj se zglašita na ta-le naslov: John Sikojnja, 813 — 95. Ave., New Duluth, Minn. (17-20-5)

Rad bi izvedel za svojega bratranca JOHNA ŠVIGEL. Pred devetimi meseci se je nahajal v Cheat Bridge, W. Va. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj mi ga javi, ali naj se sam oglasi. — Frank Švigel, Box 3, Camp 45, Cheat Bridge, W. Va. (17-20-5)

VABILO

na

PRVI

SPOMLADANSKI PIKNIK, katerega priredi dr. sv. Jeronima št. 153 KSKJ. v Canonsburgu, Pa.

v nedeljo dne 26. maja 1918.

Začetek ob dveh popoldne pri korakov naprej od slov. farmerja A. Šimčiča.

Tem potom vljudo vabimo vse rojake in rojakinje iz Canonsburga in okolice, da nas blagovolijo posetiti v polnem številu na omenjeni dan. Čisti dobiček je namenjen v podporo bolnih sobratov delavcev ter v pokritje tretjega Liberty bonda, katerega je društvo kupilo. Za suha grla in prazen želodec bo skrbel za to izvoljeni odbor. Tajnik.

VABILO

na

VELIKO

PLESNO VESELOČE, katerega priredi društvo Prvi Maj št. 132 SDPZ. v New Alexandria, Pa.

v prostorih sobrata Jožefa Žuraj v soboto 18. maja.

Začetek točno ob 6. uri zvečer. Vstopnina za moške \$1.50; dame so vstopnine proste.

Vabimo vse rojake in rojakinje iz okolice, da se naše veselice v obilnem številu vdeležijo.

Tem potom naznanjam oddajnim članom, da morajo polovico vstopnine prispevati in tudi, da mi pošljete svoje certifikate, kateri mi ga še ni poslal.

Joe Žuraj, tajnik.

Zoper ledične bolezni,slabe živce, želodčne bolezni, slabemu teku, obč. slabosti, glavobolu, bolečinam v križu, ne morete dobiti boljšega in uspešnejšega zdravila kot so iz čistih, naravnih zdravilnih trav sestavljene **JUVITO TABLET.** En sam poskus mora vsakogar prepričati o tem.

Pošljite en dolar za eno ali pet dolarjev za šest skatelj. Če pa želite imeti svojo pošiljatev za varovano, pošljite 10c. več.

Naslov: **JUVITO LABORATORY**, South Hill Branch 5, PITTSBURGH, PA.

Če želite zdravilo prej poskusiti, predno ga naročite, pišite po brezplačen vzorec in opis.

Rad bi izvedel za moja dva brata MATIJO GRAHEK in FRANKA KRALJ; dopis sta iz Petrove vasi št. 19, okraj Črnomelj, Dolenjsko. Prosim, če kdo ve za nje naslov, da mi blagovoli naznani, ali naj se pa sama zglašita. — John Grahek, Box 151½, Garfield, Utah. (16-18-5)

Rad bi izvedel za naslov svoje sestre IVANE PUNA, doma iz Gradšče št. 3 pri Vipavi; zdaj je omožena IVANA IVANČIČ. Obenem se pa zahvaljujem prijateljem na naslov. — Mrs. John Morel, Box 565, Savage, Md. (15-17-5)

Kje je FRANK MEKINDA? Doma je iz Cerkanje, Pred 2 in pol leti sva bila skupaj v Davisu, W. Va., od tam je odšel v Pittsburgh, Pa., in kje se sedaj nahaja, mi ni znano. Prosim cenjene rojake, ako je komu znan njegov naslov, naj mi ga naznani, ali pa naj se sam oglasi. — John Zalar, 1131 E. 63. St., Cleveland, Ohio. (16-18-5)

Kdor izmed rojakov ve, kje se nahaja JOHN NOVAK? Doma je iz Male Bukovec pri Hirske Bistrici na Kranjskem. Prosim, če kdo zna njegov naslov, da mi naznani, za kar mu bom zelo hvaležen, če pa sam čita ta oglas, ga prosim, da se mi takoj javi, ker poročati mi imam veliko zanimivosti. — Frank Mahnič, Box 332, Davis, W. Va. (15-17-5)

V Johnstown, Pa., in okolico.

V naznanje vsem sosednim slovenskim društvom v Johnstownu, Pa., in okolici, da ne bi priredovali kake slavnosti na dan 4. julija, ker omenjenega dne bo priredila slovenska Moxham godba svojo slavnost, oziroma šestletnico svojega obstanka v Johnstownu, Pa. Zato glejmo, družestveniki, eden na drugega ter pomagajmo eden drugemu do večjega uspeha; ob priključitvi bomo tudi mi gledali na vas, Kar se tiče vabila, izide pozneje. Odbor. (3,10,17-5)

Oženite se

Pošljite nam samo EN DOLAR in poslal vam bomo popoln Zenski katalog z natančnim opisom, SLIKAMI, imeni in naslovi mnogih deklet in nekih odov, ki iščejo dohoda in polnega moža. Lahko sami pilite in sklenete srečen zakon. Mi smo zmorni storiti pošteno in dovoljeno posredovanje, zato ne štetite dolarja, ki je posredil med vami in ZAKONSKO SREČO.

Pišite še danes na: **RELANCE F. CLUB**

Box 376 Los Angeles, Cal.

Dr. B. F. MULLIN**Zdravnik-specijalist za Slovence.****411-4th Ave., Pittsburgh, Pa.**

(nasproti pošte, 4. postopje od Smithfield St.)

Najstarejši specijalist v Pittsburghu, ki deluje že 28 let kot zdravnik. Ozdravil je desetletno tisoče in tisoče oseb, pa tako more tudi vas. Rabi najboljše zdravila iz Evrope, Amerike in ostalih delov sveta. Zdravi vse bolezni moških in žensk uspešno in hitro. Električni pregled s X-zarki, katerim vidi vaše telo kot na dlanu. Priidite k temu staremu izkušnemu zdravniku — on vas bo gotovo ozdravil. NIZKE CENE, ZNANSTVENA PREISKAVA ZASTONJ.

GOVORI SE SLOVENSKO. Uradne ure so: od 9. zjutraj do 5. zvečer. Ob nedeljah samo od 10. do 2. ure popoldne.

Pri meni se zdravi veliko Slovencev in Slovenk. Ozdravim vsako bolezen, ki jo pričevam za zdraviti. Imam veliko iskustvo v zdravljenju moških tajnih bolezni.

Zgodovinski spomini

Po sijajnih dneh duaškega kongresa, kjer se je baje zaveseljačilo 30.000.000 goldinarjev, so se vrnili različna veličanstva in ekscelence na svoje stare dvore, da bi zopet uživali blagodejni mir. Politično obzorje je bilo zdaj brez oblaka, zakaj "veliki rogovilec" Napoleon Bonaparte je bil ugnan in je čakal tam daleč na samotnem otočku sv. Helene svoj klavni konec.

V vsej Evropi pa se gotovo ni nihče bolj hvaležno odahnil, nego knez Metternich, človek, ki pomeni v kulturnem in političnem svetu največje zlo XIX. stoletja.

Ta "državniška mora" je imel skoro štirideset let prvo besedo na evropskih dvorih, kjer je s pridom sejal ljuliko najreakcijonarnejše politike in se izkazal pravega zemlja v zatiranju vsakega kulturnega in političnega pokreta ter narodnostnega in svobodnega gibanja. Najobčutnejša pa je tepeškala ta šiba v mejah tedanje Avstrije.

V nečuvni cenzuri in policijski špijonaži je videl najizdatnejša sredstva za ohranitev "preljubega miru". Da je bil sam cesar Frane pod vplivom tega nazadnjaka, se razvidi najbolj iz njegovega nagovora na profesorski zbor ljubljanskega liceja, kjer je dejal med drugim:

— Pojavile so se zdaj nove ideje, ki jih ne bom mogel nikoli spoštovati. Držite se lepo stare poti, kajti ta je dobra, in če so bili naši predniki zadovoljni z njo, zakaj bi ne bili še mi? Ne potrebujem učenjakov, ampak dobrih državljanov. Vaša naloga bodi, vzgajati mladino v tem zmislu. Kdor meni služi, mora učiti, kakor je moje povle. Kdor pa ne zna tako, ali kdor misli nastopiti z novimi idejami, ta naj izgine, sicer ga odslovim sam.

Da bi "nove ideje" ne poplavlile cesarskih dežel, se je zlasti strogo pazilo na vtihotapljanje "nevarnih" knjig in časopisov. Mašili so jarke, nihče pa ni mislil, da pronicati silni element ljudske volje in skrivaj zbira svojo moč v široki strugi, da vzbukne nekoč na dan in ne najde več jezov, ki bi mu mogli zastaviti svobodno pot.

Po Apeninskem polotoku se je valil ta skrivni veletok. V par desetletij je bilo že očito, da si išče zanesljiv izhoda na ravninah pod Mont Blancom, sredi plodnega Piemonta, v hiši, ki nosi napis: "L'Italia fara da se", v možu, ki se imenuje "Spada d'Italia".

Italijo je sestavljalo takrat kup držav, ki pa so bile vse objete od strupenega Metternichovega duha.

Skromnemu ljudstvu, ki je hlapčevalo od roda do roda raznim useljenim mogotcem, je prinesel šele veliki Korzičan blagodejno luč ustave. Po dunajskem kongresu pa je bila kronanim glavam prva skrb, ugasniti to luč z najbrutalnejšo reakcijo. Najokrutnejše nasilje pa je zavladalo v Lombardiji in Benečiji, ki si jih je bila izrekla Avstrija za svoj okvir.

Niti najmanjšega ozira niso jemali na upravičene potrebe posameznih kronovin. Stari pajek Metternich je le vedno gosteje razpredal svoje špijonske mreže.

Tako je rasla nevolja od dne do dne.

Kdor je poznal blagodejnost konstitucije, je ni mogel več pozabiti. Inteligentni so uvideli, da nimajo pričakovati od Donave nikakršnega odrešenja, zato jim ni preostalo drugega, nego iskati to odrešenje v samih sebi.

Osnovali so v ta namen skromno družbo "karbonari-

jev". Eni so imeli v mislih samo svobodnejše razmere, — pretežna večina pa si je postavila višji cilj: zjedinjeno Italijo. V par letih je bil ves polotok zrel za revolucijo, ki je tudi izbruhnila v Neapolju in Piemontu, toda brez pravega uspeha, ker je ni vodilo enotno postopanje, zlasti pa, ker se je ni vdeležila velika večina preprostega ljudstva, ki je bilo še na prenizki kulturni stopnji, da bi moglo prav pojmovati ustavni problem.

V avstrijskem delu polotoka se je zdaj okrutnost sistema le še poostрила. Osumljence so zadele strahovite kazni. Mnogo odličnih mož so odgnali v daljne ječe. Med temi je bil tudi znani pesnik Silvio Pellico.

Sovražstvo do tuje vlade pa je šlo pridno v klasje. Deset let po tisti neuspeli vstaji je osnoval neumorni zaročnik Giuseppe Mazzini v Marseju tajno zavezo "Mladotitalije", ki se je tudi hitro razširila in pomagala buditi misel zjediniteljstva.

Cesarju Francu je sledil na prestolu sin Ferdinand, toda samo po imenu, zakaj vajeji je držal zdaj neomejeno — Metternich. Duh reakcije je prispel na vrhunec.

Tako se je približalo viharno leto 1848. V Franciji, domovini revolucije, se je zopet dvignila nevilhta in bliskoma švignila proti vzhodu, tja do cesarskega Dunaja, kjer je zrušila kozla "kočijažu" Metternichu. Kar čez noč ga je zmanjkalo s krmila.

Zdaj je zavrelo tudi v Italiji, skrivni veletok se je privaril do izhoda. To in okraj Ticina se je pričelo brusiti orožje.

Oči cele Avstrije so bile zdaj vprte tja v Milan, kjer je izdeloval ognjevitni drvinosemeseletni starček Radecki vojne načrte. Medtem, ko so pohajali visoki civilni uradniki različna zabavišča, zlasti znamenito Scala-gledišče in se brezskrbno zanašali na "velemoč" policije, je on edini spoznal nevarnost položaja. Toda zaman so bila vsa njegova priporočila, naj bi mu poslali ojačenj.

Ob pričetku vojnih operacij je imel pri rokah samo 15 tisoč mož, zakaj približno 20 tisoč mu jih je pobegnulo v sovražni tabor. Brez vojne napovedi je prestopila 40 tisoč mož broječa sardinska vojska mejno reko Ticino in po petih krvavih dneh (cinque giornate) se je moral Radecki umakniti iz Milana v Verono, kjer je tako dolgo branil sovražniku prehod čez Adijo, dokler ni dobil primernih ojačenj.

Sin

Zjutraj ob devetih je stal pred praznjo obleko, kajti gledal je, če konj prav naprežen, si zapenja še goste posrebrene gumbe na brezokavniku. Kakor bi se hotel domisliti, ali je kaj pozabil, denero na čelo in potegne po nagnanem, pa o dobri hrani pričajočem obličju. Potiplje v notranji žep svoje precej dolge kamizole od rjavega sukna, pa ko se uveri, da ima novce pri sebi, potrpeplje razgetajočega konja po prsih, vzame hlapec vajeji in bič iz rok ter se de na voziček.

"Al' bo treba iti v semenj, Anton, v semenj!" vpraša mimo gre-

doč kmetič na vozu sedečega so-

sesta.

"V semenj. — Ti ne pojdeš?"

"Baš ne morem; imam neka; stelje napraviti", odgovori kmetič in gre dalje.

Ta pak se obrne in reče lepi deklici, kakih dvajset let stari, ki je ravno prišla na prag: "Le naglo če se hočeš z menoj peljati, Franica! Čakal te ne bom."

"Le poženite!" — odgovori deklica — "msem še opravljena in tudirajše peš hodim."

"Kakor hočeš!" pravi oče, malo razžaljen, da se hči noče z njim peljati, trene z vajetini, in kakot blisk šine konj z lahkim vozičem po gladkem poti proti cesti.

Smrekarjev Anton — tako se namreč sosedje klicali našega moža — bi je najbogatejši svoje občine, in kar je imenitno, pridobil si je bogastvo s svojim trudom in umom. Njegov oče je bil sicer tudi precej inovit kmet v sosednji vasi, ali razdeliti je imel svoje imanje med štiri sinove, in Anton najmlajši med njimi, je dobil samo zemljišče ter hišo, ki je bila pa velika manjša in slabša od današnje na istem mestu vnovič zidane. Prve gotove novce, dve sto goldinarjev, je imel Anton v rokah, ko se je oženil, ker to je bil od žene dobil za doto. Začel je kučevati z žitom in raznimi kmetijskimi pridelki, ki jih je skupljal v vozil v mestne zaloge. Doma pak je žena kmetovala z družino. Vsem je imel srečo. Začel je trgovati z vinom na debelo, kupoval ubožnim kmetičem vole in krave "na pol prireje", in kopica je rasla od leta do leta. Ljudje so ga čutili raznovrstno: nekateri na dvajset drugi na štirideset tisoč, nekateri na več nekateri so si pa številjenje lajšali in rekli: Toliko ima, da sam ne ve, koliko. In poslednji niso popolnoma napak govorili, kajti na tako Smrekarjev Anton res ni mogel svojega imetja sesteti, ker razen nekoliko okornih števk ni znal niti pisati. Za mnogo seveda se ni motil, kajti imel je čudovito dober spomin; med sto dolžniki je vedel, koliko ima ta ali pa ta obresti na dolgu, kakor bi bilo vsakemu posebej na nosu zapisano.

Novci dajo veljavo. Tudi Anton je bil veljaven mož, kamor je prišel: pa je tudi vesel, da je. Ponosno je sedel med vsako družbo. Dobro mu je delo, če ga je kdo hvalil in blagovolil: "Ti si že mož, ti! Kaj maraš, ker imaš vsega zadosti." Ali pokazal ni nikoli, da mu to dobro de; modro se je držal in kaj drugega začel govoriti. Le kadar ga je vino omotilo, je črnil katero sam sebi na polvalo, eer je pa rad zbadal vse tiste, ki se imajo navado bahati.

Občani so ga hoteli izvoliti za župana. Ubrnil se je te časti, rekši, da ne ustege z gosposko poslovanja. Dal se je voliti za prvega občinskega svetnika.

V krčmi ni rad sam pil. Če je le našel znane ljudi, je prisel k mizi in čakal, kdaj pride kozarec, ki se vrsti okrog; do njega. Družil se je z vsemi, z bogatimi in ubožnimi, a posebno zaupljiv in prijatelj ni bil nikomur. Tudi za vino na vadno ni hotel več dati, nego kar je račun pa razdeliti spadal nanj. Le kadar je dobil v krčmi kakke nižje uradnike, te je napojil, pa samo zato, da jim je laže prav orobato zabavljaj in jih v pričo prav neusmiljeno mahal.

Danes je v bližnjem trgu semenj in pelja se tja, da bi nekaterim kmetom, ki so ga prosili, kupil vole v rejo. Ker poslednji tržni dan tudi ni bil v mestu, mora zvedeti, kako je bila kupčija in po čem kaže kupovati.

II.

Ko voziček drči po cesti, doide suhega, dolgega moža v zanošeni letni obleki in s kosmato kučmo na glavi. Smrekarjev Anton podrži konja in pravi:

"Če imaš kaj težke pete, pa k meni sedi. Brašnar!"

Brašnar se nasmehne, skoči na voz, se posadi dobro na mehki sedež poleg Antona ter pokrije z desnim levi čevlji, da se ne bi videla luknja, katero je preril palec. In Anton pozone.

Brašnar je bil Smrekarjev sosed. Nekdaj je bila Brašnarjeva hiša najtrdnjša vse vasi. Zdaj pak je bila najbolj zadolžena, posloplje opuščeno, njive negnojne in slabo obdelane. S pinjančevanjem in neštevilnimi pravdami je Brašnar za pravil skoraj vse, kar je bil dobil po očetu. Ker je v svoji mladosti nekaj let hodil v mestno šolo in se naučil nemški govoriti in pisati ga je obšla prevzetna misel, da ima izvrstno umno glavo. Dobil je prvo pravdo, katero je imel z ne-

Čistite temeljito.

Električni Vacuum čistilec je edina priprava, s katero se odstrani ves prah iz karpetov, zagrinjal in tapet, ne da bi se razpršil po zraku. Izvleče globoko ležeči prah, katerega ne doseže krtača.

Povsodite svoje čiščenje s tem, da kupite še danes ta čudovit pripomoček. V naših zalogah lahko vidite vsakovrstne izdelke.

The New York Edison Company

At Your Service

General Office: Irving Place and 15th Street

Branch Office Show Rooms for the Convenience of the Public:

424 Broadway 124 West 42d Street 362 East 149th Street
126 Delancey Street 151 East 84th Street All Show Rooms
10 Irving Place 15 East 125th Street open until midnight

kim sorodnikom. Pripisoval je samo svoji bistroglastnosti. Da bi se boljš podkopal, prebere zakonoznanske knjige, kar jih dobi v roke. S pravo strastjo se začne tožariti. Kdor je imel kako pravdo je prišel k njemu; on se je vsega lotil, bodi si krivično ali pravično. Vsako tožbo je gural do poslednje stopinje, in če jo je izgubil, jo je začel za nekaj časa malo zasukanjo in predručeno še enkrat

(Dalje prihodnjici.)

Rojaki naročite se na "Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdravju državljanov.

IZ URADA

Z. J. P. D.

JOHNSTOWN, PENNA.

GLAVNI ODBORNIKI Z. J. P. D.

Predsednik: PRIMOŽ KOGOL, 3904 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: J. A. MATIJAŠIČ, c. of Woodlawn Trust Co., Woodlawn, Pa.

Gl. tajnik: JOS. DUPIN, 815 Bradley Alley, Johnstown, Pa.
Tajnik za slov. oddelek: PETER SRNOVRŠNIK, P. O. Box 279, Forest City, Pa.

Blagajnik: ŠTEFAN HORVATIČ, c. of First National Bank Aliquippa, Pa.

Vrhovni prevodnja in arhivar: IGN. HUDE, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

NADZOJNI ODBOR:

za slovenski oddelek:

Ga. AGNES ZALOKAR, Cleveland, O.
JOSIP REMS, New York, N. Y.

za hrvaški oddelek:

JURAJ NORŠIČ, Cleveland, O.
JURAJ BRASIČ, Johnstown, Pa.

Pevskim društvom

Ponovno sem že opomnil pevska društva, da se mi naj javijo, katere skupne pesmi potrebujejo, da jim jih pošljem. Večinoma so se temu mojemu pozivu tudi odzvali, toda še vedno med njimi nekatera pogrešam. Zato prosim ona društva, ki se še niso prijavila, da to store takoj. Bojim se namreč, da so še malo pozna in se bodo le težko naučila. Onim društvom, ki so mi sporočila, kaj potrebujejo, sem zahtevano večinoma že razposlal, in sicer toliko, da imajo dovolj učenega materiala. Cesar pa nekatera društva še niso prejela, bodo dobila prihodnji teden, ko bodo vse zahtevane pesmi prepisane. Do tedaj pa jih prosim, da počakajo.

V zalogi imam še nekaj pesmaric, katere sem pred kratkim izdal. Zbral sem le take pesni, ki se niso bile mnogo pete in ki so zelo mične in prikupljive; poleg tega pa se jih je mogoče lahko naučiti in jih morejo peti majhni kakor tudi veliki zbori. Naj se enkrat navedem vsebino te zbirke ki stane malenkostno svoto \$1:

IZ URADA TAJNIKA SLOVENSKEGA ODELKA.

Samo tri mesece je še do našega koncerta in na moj poziv se je odzvalo samo nekaj pevskih društev, spadajočih k ZJPD, da se mi poslala imenik od pevcev in pevke. Ostale društvene tajnike pa prosim, da mi jih pošljejo, da jih vključim, da uredim z glavnim tajnikom zvezne knjige do 1. septembra t. l. A druga društva imajo pa še druge napake, za katere pa že sama vedo. Kaj bom to pisal, ker sem že vsakemu pevskega društva, spadajočemu k naši ZJPD, poslal po dva poziva, pa ni nič. Ne vem, kaj je temu vzrok. Tistim gg. tajnikom se pa prav lepo na tem mestu zahvalim, ker so res svojo dolžnost na moj poziv storili.

Naprej, bratje Slovenci! Pesem je pot k izobrazbi. Ljubi svoj materni jezik in ne sramuj se ga! Rojaki, spoštujte svoje pevce, ker

V sedanjem času je pač težko izbirati pevske material, kajti imamo le majhno izbiro. Da se pa društva v tem oziru pomore, sem pred kratkim izdal pesmarico, ki vsebuje 12 zelo primernih pesmi, ki se v naši novi domovini še niso mnogo pe. Vsebinska te zbirke je sledeča:

1. V sladkih sanjah, A. Hajdrih; 2. Večerna pesem, dr. Anton Schwab; 3. Pastirček, Fr. Gerbič; 4. Lahko noč, H. O. Vogrič; 5. Naša zvezda, Ludv. Hudovernik; 6. Napitnica, Ivan Oevirk; 7. Jaz bi rad rudečih rož, Zv. Prelovec; 8. Tih veter od morja, Oskar Dev; 9. Savska, dr. G. Ipavec; 10. Vabilo, F. Gerbič; 11. Planinska roža, dr. G. Ipavec; 12. Potrkali na okno, Anton Foeister.

Razpečal sem jih že mnogo in izšla je že druga izdaja, od katere jih imam le še malo. Komur pri manjkajo pesmi, naj kmalu naroči, da mu morem še postreči.

Zvezek stane \$1.00.
S pevskim pozdravom
Ignacij Hudé.

Važno za vsakega.

KADAR želite izvediti za naslov svojih sorodnikov, prijateljev ali znancev,

KADAR želite prodati posestvo, farmo, lote, hišo, pohištvo, trgovino itd.

KADAR želite objaviti krst, ženitve, žalostinko itd.

KADAR želite dobiti delavce ali pomoč v gospodinjstvu itd.

KADAR želite dobiti delo za sebe ali svojega prijatelja ali znanca,

KADAR želite objaviti društvena naznanila,

RABITE VSELEJ "GLAS NARODA"

"GLAS NARODA" dobite v vsaki slovenski na selbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki mali vasi v Zedinjenih državah, kakor tudi v Čini di itd.

"GLAS NARODA" je najpriljubljenejši in najbolj razširjeni slovenski list na svetu.

"GLAS NARODA" je razposlan na leto v štirih in pol milijona (4.500.000) listih in je torej najboljšo sredstvo za oglaševanje.

CENE SO SLEDEČE:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane \$1.00
Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lote itd. stane \$1.00
Enkratno iskanje delavcev stane \$1.00

Enkratno iskanje dela stane \$0.30
Enkratna objava ženitve ponudbe, žalostinke ali kaj enakega stane \$1.00
Enkratno društveno naznanilo stane \$0.50

Slovenskim trgovcem naredimo posebno ugodno ceno pri stalnih oglasih. Naročilom je poslani vselej tudi denar.

NASLOVITE NA:

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Rojaki, vpoštevacite naše geslo, da ne sprejmemo oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem varujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih je vsepovsod dovolj.

Rojakom svetujemo, kadar kaj kupujejo ali naročajo, da se prepričajo, če je oglaš v našem listu in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj ga ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri naročilih po pošti.

Resolucije, sprejete na konvenciji S. N. Z.

IZJAVA AMER. SLOVENCEV.

Slovenska Narodna Zveza na svoji prvi konvenciji dne 16. aprila 1918 v Clevelandu, O., svečano izjavlja:

1. Da smo Slovenci, Hrvati in Srbi en narod.
2. Da mi Slovenci osamljeni ne moremo eksistirati in vidimo rešitev našega naroda samo v političnem združenju s Hrvati in Srbi v svojo samostojno in neodvisno državo.

Da morajo biti vsi trije deli jugoslovanskega naroda popolnoma enakopravni in da mora biti ta enakost zagotovljena v osnovnih ali temeljnih državnih zakonih.

4. Da stojimo krepko na stališču principov našega predsednika Wilsona, po katerih ima vsak narod elementarno pravico, določiti si sam svojo usodo in obliko svoje države.

Vsled tega Slovenska Narodna Zveza kot ameriška organizacija izjavlja: Da ima jugoslovanski narod v domovini neovrženno pravico, da si uredi svoje politično in državno življenje v svojem ustavotvornem državnem zboru, ki mora biti izraz prave ljudske volje in mora imeti najvišjo suvereno oblast.

Vendar pa Slovenska Narodna Zveza v Ameriki, globoko prepričana, da je edino popolna demokracija za zdrav ekonomski, kulturni in državni razvoj vsakega naroda, predvsem pa jugoslovanskega naroda absolutno potrebna, smatra umestno izjaviti, da mora bodoča ustava našega naroda temeljiti na sledečih modernih demokratskih osnovah:

1. Popolna svoboda govora in tiska.
2. Popolna verska in politična svoboda.
3. Popolna svoboda pouka.
4. Popolna svoboda združevanja in zborovanja.
5. Splošna, enaka, direktna tajna in proporcionalna volilna pravica obeh spolov za vse politične in samoupravne zastopce.
6. Najširša avtonomija in samoupravnega življenja.
7. Narodni referendum in inicijativa.
8. Odgovornost vseh javnih uradnikov narodu samemu.
9. Popolna enakopravnost vseh državljanov pred zakonom.
10. Odprava plemstva in vseh srednjeveških fevdalnih protidemokratskih predprav.
11. Podržavljenje vseh velikih posestev, ki so v rokah nemških in madžarskih magnatov.
12. Rešitev agrarnega vprašanja kot najvažnejšega vprašanja poljedelskega naroda Slovencev, Hrvatov in Srbov v smislu socialne pravičnosti.

BOLGARI.

Ker je bolgarski narod danes eksponent pravega balkanskega naroda, ki se hrepeni po hegemoniji na Balkanu in v ožirju na dejstvo, da naš narod v starem kraju zahteva združenje Slovencev, Hrvatov in Srbov v eno državo, ni umestno, da hočemo po sili najti sočloveka iz Bolgari proti njih lastni volji, ker bi to nasprotovalo principu, izraženim po predsedniku Wilsonu.

SPLOŠNA RESOLUCIJA.

Konvencija S. N. Z. smatra za svojo sveto dolžnost, da v teh velikih časih, v katerih se odločuje usoda vesoljne demokracije, jugoslovanstva, kakor tudi oanj njega slovenske veje, javno in pred celim svetom izjavlja, prepričana iz dna svoje duše:

Da so Avstro-Ogrska in Habsburški glavni krivci, ki so zakrivil, da so Slovenci propadali, izgubivši svojo neodvisnost in političnem suverenstvu, in socialni vedli. Po volji Habsburžanov je bila kolonizirana in grematizirana v proslasti polovica staroslovenskega ozemlja, oni so hoteli streliti slovenski narodni čut in so napovedali vojno Srbiji, da bi slovenske dežele postale pašalijah prusovstva.

Tisočletni zločini Habsburžanov dajejo Slovincem pravico proklamirati, da ni več vezi udanosti in zvestobe med njimi in dinastičnim cesarstvom. Prosti hlapčevskih spon proslasti je njihova bodočnost v državnem edinstvu s Hrvati in Srbi.

Smatrajo Avstro-Ogrsko za največjeja izkoriščevalca in sovražnika Slovencev. Slovensko je uničeno, ako ostane to cesarstvo ohranjeno po sedanjim vojni. Zahtevajo razbitje Avstrije kot predpogoja boljše bodočnosti Slovencev, kakor tudi kot edini predpogoja stalnega svetovnega mira ter demokratske lige narodov.

Vidijo v državnem edinstvu s Hrvati in Srbi edino rešitev svoje eksistence. Ako bi hoteli osnovati svojo slovensko državo, bi postala ta žoga v rokah sosednih velevlasti.

Zahtevajo, sledeči v tem jugoslovanskim državnim poslanem in njihovim osnovnim mislim, izražanim v manifestu, predloženem pravstvijskih Jugoslovancev.

RESOLUCIJA ČASNIKARSKEGA ODSEKA.

Na predlog časnikarskega odbora prve konvencije Slovenske Narodne Zveze je bila sprejeta naslednja

RESOLUCIJA:

1. Dobro poznavajoč veliki pomen, katerega je imelo in ima časopisje za probo in prosveto našega naroda, in globoko prepričani, da je v tem usodnem času prva in največja dolžnost Slovencev in Jugoslovancev, sploh posebej še časopisov, da složnim, bratskim, nesebičnim delovanjem razvijajo vse sile naroda za doseg našega vrhovnega cilja — osvobodjenja in zedinjenja naše izkrcavljene in izmučene domovine — cilja, ki se more izvršiti samo, ako bo Amerika, ki je postala naša druga prava mati zmagoslavja v tej svetovni borbi.

Prva konvencija Slovenske Narodne Zveze pošilja svoj prvi rodoljubni poziv in bratski opomin vsem bratskim časopisom širih Zedinjenih držav, da prenehajo z vsemi medsebojnimi spori in političnimi prepriki do končne Zmage, Svobode in Demokracije in da predložijo svoje stranske interese oni veliki ideji, katere spaja z močnimi, nerazrušljivimi vezmi nas vse: ljubezni do domovine n svo bode.

2. Uvidevajoč potrebo, da se naš izseljeni narod v Ameriki čim boljše seznani z nankami in trpljenjem, z nadami in težnjami našega naroda pod tuječim jarmom, prva konvencija Slov. Nar. Zveze pozivlja izvrševalni odbor, da ukrene vse potrebno, da se vsem časopisom v Zedinjenih državah brez razlike dajo na razpolago

brezplačno vesti in članki iz domovine, ki so dosedaj imajali saro v nekaterih, tako da bo spoznal s ponosom: poslednji naš rojak v Ameriki, da srea ogromne večine našega naroda v domovini bijejo za ona načela, katere je slavno proklamiral predsednik Wilson, in da v uresničenju teh idej vidijo edino rešitev našega trojnega naroda.

3. Svestna, da pravično rešenje stremljenj in ciljev našega naroda odvisi v veliki meri od pravičnega in točnega poznavanja njihovega od strani velikih zaveznikov narodov in zlasti naroda v Zedinjenih državah, prvobitnejše za pravice vseh narodov, imalih in velikih:

Prva konvencija Slov. Nar. Zveze smatra za potrebno, da se v okviru Jugoslovanskega Narodnega Sveta osnuje posebni časnikarski urad, ki bo izdal svoje publikacije tudi v angleškem jeziku. Vsled tega naproša konvencija slovenske člane Jug. Nar. Sveta, da prevzamejo inicijativo, pri Jug. Nar. Svetu, da se to važno vprašanje reši.

RESOLUCIJA ODSEKA ZA PROSTOVOLJCE.

Prva konvencija Slov. Nar. Zveze je sprejela na predlog odbora za prostovoljce naslednjo

Resolucija:

Slovenska Narodna Zveza, trdno prepričana, da je samo ta narod vreden svobode, ki se v prvi vrsti sam bori za njo, in ne čaka, da mu jo bodo drugi narodi priborili:

spominja se z globoko hvaležnostjo in dolžnim spoštovanjem ogromnih žrtve, katere je doprinesel naš jugoslovanski narod, kakor nobeden drugi na svetu, za svojo svobodo in zedinjenje:

Klanja se z iskrenim občudovanjem in globokim priznanjem ter hvaležnostjo srbski vojski, ki je z morjem krvi in brezprimernimi napori dokazala, da je vredna nositeljice zastave jugoslovanske svobode in edinstva!

pozdravlja z vzhlenjem in zanesom s slavo ovenceno armado jugoslovanskih prostovoljcev, verno glasilo neomajane volje jugoslovanskega naroda, žrtvovati vse do končne zmage in uresničenja naših visokih ciljev:

sprejema z navdušenjem naznanje, da jugoslovanski narod, ječeč v brezsrčnem tiranstvu Nemcev in Madžarov, teptan in preganjan skozi streljajočo in Habsburžanov in njihovih hlapcev, a katerega so ti njegovi gospodarji v času vojne sistematski klali in uničevali, ni klonil duhom, ampak hrabro in nenopogljivo stoji tudi v teh težkih časih, kakor vedno, na braniku svojih pravic, v odločnem odporu proti brezdušnim krivkarnam:

izraža svoje priznanje, hvaležnost in zaupanje njegovim voditeljem dr. Korošcu in škofu Jegliču:

konstatira, da je dolžnost vseh Jugoslovancev vstrajati v borbi za svobodo in zedinjenje BREZ PRIDRŽKOV IN DO POSLEDNJE KAPLE KRVI, PREPRICANA, da je to najboljši način, dokazati zaveznikom, in zlasti Ameriki in njenemu predsedniku Wilsonu, ki je stopil na čelo svetovne borbe za svobodo in demokracijo, svojo hvaležnost in udanost:

pozivlja vsled tega izvrševalni odbor, da posveti vse svoje moči za to, da se pokret za prostovoljce razširi med Slovence širom Amerike od Atlantika do Pacifika, in da v zvezi z Jug. Narodnim Svetom izdejavijo pri kompetentnih ameriških oblastih, da se slično poljskemu osnuje jugoslovanski ameriški vojni zbor, ki se pošlje pod slavno in vsekdar zmagovosno zvezdasto zastavo na solunski front kot dostojen dokaz vernosti načelom predsednika Wilsona in ljubezni do Amerike in domovine.

RESOLUCIJA KULTURNEGA ODSEKA.

Na predlog kulturnega odbora je bila sprejeta od prve konvencije Slov. Nar. Zveze sledeča

Resolucija:

V tem usodnem času, ko se veliki svetovni dogodki menja za nezasišano hitrostjo in ko se narodi v teku enega leta razvijajo tako brzo, kakor poprej v desetletjih, ko velike ideje prešinjajo z električno naglico vse dele sveta:

Slovenska Narodna Zveza smatra za potrebno, da ameriški Slovenci in Jugoslovanci drže enak korak z ostalimi narodi v kulturi in napredku.

Da se to doseže, je Slovenska Narodna Zveza v sporazumu z drugimi javnimi slovenskimi in jugoslovanskimi faktorji delati na to, da se v slovenskih listih ponatisnejo zlasti sodobni slovenski literarni proizvodi in podajo v prevodu najboljša sodobna literarna dela drugih narodov:

smatra nadalje za potrebno, da se Slovincem v Ameriki potom brošur, časopisov, predavanj itd., poda slika velikega bogastva naših narodnih umotvorov in kulturnih proizvodov in se jih seznani tudi s kulturnimi pridobitvami drugih narodov.

Vsled tega hoče skrbeti za to, da se tozadevna predavanja organizirajo in hoče prevzeti inicijativo v svoje roke, da se področje Jug. Nar. Sveta v Washingtonu, D. C., osnuje poseben publicističen odsek, ki se bo bavil s tem vprašanjem.

Izvrševalni odbor S. N. Z. naj pospeši kot prvi začetek priobčitev delu za ameriško in svetovno javnost o slovenski glazbi, našem arhitektu Jožetu Plečniku, o slov. folklori in piktografih, o škofu Baragi in delu slovenskih misijonarjev za Ameriko, itd.

RESOLUCIJA ODSEKA ZA PROPAGANDO.

Prva konvencija Slov. Nar. Zveze je sprejela na predlog odbora za propagando sledečo

Resolucija:

1. Slovenska Narodna Zveza na svoji prvi konvenciji z zadovoljstvom in priznanjem jemlje naznanje plodonosno delovanje Jugoslovanskega Odbora v Londonu in Jugoslovanskega Narodnega Sveta v Washingtonu, D. C., ki je šlo za tem, da se svetovna in posebno ameriška javnost seznani s položajem, z željami in pravicami našega naroda, zlasti slovenskega dela njegovega, ki je bil še pred kratkem celemu svetu nepoznan.

2. Smatra, da je ogromne važnosti za naš narod, zlasti za Slovence, prednja in najbolj izpostavljen strožo jugoslovanskega naroda, informirati svetovno mnenje natančno o tem, da naš narod ne želi ničesar, kar ni njegovega, da pa ni pripravljen odstopiti niti pe di zemlje, podedovane od pradedov, prepričan, da se more trajen mir naslanjati le na resnico in pravico.

3. Izjavlja, da je potrebno seznaniti javno mnenje zaveznikov in zlasti Amerike z mnogobrojnimi kulturnimi vrednostmi, ki jih je stekel naš narod, z njegovimi konstruktivnimi lastnostmi, z njegovo željo po napredku, z njegovo demokracijsko, ki je jedinstvena na svetu — tako da zadobijo prepričanje, da je jugoslovanska država, osnovana na principu edinstva in vsestranske svobode in najširše demokracije ogromna pridobitev za kulturo človeštva, varno jamstvo za trajen mir in močan jez proti germanskemu in madžarskemu imperijalizmu: vsled tega

4. pooblašča izvrševalni odbor, da moralno in materialno, z lastno inicijativo in podpirajoč tujo inicijativo pospešuje vsako delo, ki bi ameriško javnost seznanilo s položajem, z zgodovino, težnjami in pravicami našega naroda, kakor z izdajanjem knjig, časopisov, s pisanjem člankov in esejev, s predavanji in memorandumi, z osebnimi stiki, itd., kakor tudi z gnojnimi podpiranjem Jugoslovanskega Odbora v Londonu in Jug. Nar. Sveta v Washingtonu, D. C., v tej njegovi propagandi.

5. Opozarja končno vse Slovence v Ameriki, da oni z lojalnostjo in poštrevnostjo, z medsebojno slogo in ljubeznjo, z zmernostjo, pridnostjo in varčnostjo dokažejo, da so vredni svobode, za katero se borijo, in da je to najboljši način, prepričati ameriško javnost o upravičenosti naših teženj.

Smatrajo za grobokopne naše bodočnosti vse one slovenske Amerikance, ki ne sodelujejo na velikem delu našega osvobodjenja in zedinjenja. Trdna, mogočna organizacija Slovencev v Ameriki, ki bo v bratski slogi delovala s Hrvati in Srbi v interesu ameriških Slovencev in v svrhu izvojevanja naše neodvisnosti, je neobhodno potrebna, ker drugače bi se morali Slovenci sramovati svojega slovenskega imena.

Izrekajo svoje največje občudovanje na junaštvo in pogumu voditeljev Slovencev, ki so na čelu jugoslovanskega pokreta v starem kraju.

Konstatirajo, da je delež, katerega so ameriški Slovenci dosedaj doprinesli za naše osvobodjenje, povsem neznaten in v nikakem razmerju z dejansko silo ameriškega Slovencev.

Vidijo v srbski kmetijski demokraciji svoj vzor in mislijo, da združeno z njo v eni državi bo lahko delati za doseg prave socialne in ekonomske pravičnosti.

Konstatirajo, da nas vera ne loči, in prepričani so, da bosta v Jugoslaviji pravoslavni pop in katoliški duhovnik živela v bratski ljubezni in slogi.

Izražajo svoje največje spoštovanje srbski značajnosti in občudujejo brezštevilne žrtve, ki so padle za Jugoslavijo in za vesoljno demokracijo.

Pozdravljajo epikalno delo Jugoslovanskega Odbora: sporazum s Italijani, ki je prvi in glavni čin razbitja Avstrije.

Izrekajo članom Jugoslovanskega Odbora v Londonu in članom Jugoslovanskega Narodnega Sveta v Washingtonu, D. C., svoje popolno zaupanje ter smatrajo njih delo za pravo osnovo naše bodoče državne neodvisnosti in svobode.

Spokornik

Spisal Ksaver Meško.

Nedelja popoldne. Že se nagiba dan k večeru. Iz mesta grem. Na trati pred predmetno hišo stojita dva možaka in ženska. Govorijo glasno kakor bi se kregali in prepirali. A se pomenkujejo povsem prijateljski. Le imajo ga nekoliko preveč, vsaj možakarja.

"O, naš gospod!" kriči eden, velik in krepak mož ter pozdravlja že od daleč. "Pa grem kar z vami, gospod. Malo počakajte!"

"Nimam časa."

"No, pa kar grem..." Torej pa z Bogom, Joke! Z Bogom, Franca! Tako, a malo bi še počakali, gospod! Stopil bi še tukaj k Jožetu. Samo za trenotek."

"Bog z vami in z Jožetom! Ali naj stojim tukaj na cesti v tem blatu?"

Mož zamahne odločno z roko.

"Pa ne grem k Jožetu. Tako vem, da ga ni doma. Kar z vami pojdem..." Malo ga imam danes, kaj ne? A saj ne zamerite, kaj? Je pač hudo na svetu. Kmalu se ga človek nalezje."

"A kje ste bili?"

"Iz Celovca se vozim danes. Pri sodrjji sem bil včeraj spodaj."

"Ali se tožite s kom?"

"Ne. Za pričo sem moral iti. Te pomislite, ona Kamnika, ki sem stanoval u njima skupaj — saj ju poznate, a?"

"Nič ne poznam. A le pripovedujte dalje."

prič. Ker ona vam je grozno politična ženska. In govori bolj nego vsi ti sodniki. Morda doseže res še, da jo mora mož vzdrževati. A to bi bila preklecana pravica."

Razvel se je ob pripovedovanju. Videlo se je, da ni prijatelj ti ženski. Govoril je glasno in se zibal precej nevarno kraj mene. Gospoda, ki se je vračala z izprehoda, je naju gledala precej začudeno. A jaz se ne brigam kaj mnogo za to nemško gospodo; moj glasni spremljevalec pa se tudi ni.

Le večših je pozdravil kakšno večjo skupino, ki ga je motrila že preradovedno.

"Dva gospoda sem že pokopal na Zili," mi je pripovedoval, ko se je dovolj naježil na tožbo ter ono politično Kamnico. "A vi boste mene, gospod."

"Bog ve. Morda pa pokopljete vi še tretjega."

"Ne, ta ne bo. Petinštirideset let imam že."

"Ali ste iz naše fare?"

"Seveda. Saj sem bil že dvakrat pri vas. Enkrat ste mi dali šest krajevcev, enkrat neko knjigo o lurski Materi božji."

"Res, se spominjam."

Knjige sem se pač spominjal, šest krajcev ne.

"In greste sedaj domov?"

"Domov. Pustil sem delo."

"Kaj pa delate?"

"Kovam sem. A pomislite: En godinar osesdeset krajevcev na teden, kaj pa naj počnem s tem?"

človek eno leto in takoj te drži hudobec, da ne poudre še drugo leto. Tako, glejte, sem opušal leto za letom."

"Ni bilo prav. A kar je, pa je! Pa popraviha zdaj, kolikor mogoče. Kaj pa, če bi umrl nemadoma in niste bili že leta pri spovedi! Saj vas še cerkveno pokopati ne smem."

"Res, saj pravim sam. Ko bi naglo umrl! Kaj bi bilo! Ne daj Bog! Ne, jutri moram iti. Dobro je le, da imam nedeljsko srajco s seboj."

Privlekel je izpod suknje srajco, precej sesvalkano in ne ravno posebno čedno, a vsekakor snažnejšo, nego je bila ona, ki jo je imel na sebi.

"To oblečem jutri."

Ogledal si jo je od vseh strani ter jo je zopet zvil in potlačil nazaj pod suknjo.

"Da, tako storim: Tukaj pri Hojčnem ostanem, malo povečerm, ležem za peč, se lepo naspim ter pridem jutri. A ne res!," glas mu je postal zopet negotov in dvomeč. "žganja pa pač ne smem piti več nocej!"

"Ne! Saj vidite, da ga imate že dovolj."

"Res je, precej sem se ga nalezal danes. A jutri popravim vse. Vse narediva lepo in kakor je prav. Ne res, tako bo z menoj, kakor z desnim razbojnikom na križu! Tudi ta je imel mnogo na vesti. A vse mu je bilo odpušteno... Oj, oj!"

Ne vem, ali ga je posiljeval v resnici jok ali se je silil le sam na jok.

"Le umirite se in pridite jutri. Jaz pojdem kar tukaj za hišami. Vi pa ležite lepo spat in se zjutraj lepo pripravite."

"Prav me poučujete! Tako je prav in v redu! Takoj ležem spat. Zjutraj vstanem ob šestih, se umijem, se lepo pripravim, od sedmih pa pridem. Saj pravim: Z vami se človek lahko pametno pomeni. Lahko noč!"

"Lahko noč!"

Zavil je v vas.

Ko sem spuščal zavese, predno sem prižgal luč, sem ga videl korakati doli po cesti proti gostilnici.

"Ali ni ostal pri Hojčnem?" sem se čudil. "Gotovo gre iskat še žganja. Ali pač pride jutri?"

Drugo jutro čakam in čakam v spovednici. A koga ni bilo? Kovača-spokornjence od prejšnjega večera!

Avstrija proti Italiji.

True translation filed with the post master at New York, N. Y., on May 17, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 16. maja. — Po mnenju dobro informiranih opazovalcev se more v kratkem pričakovati avstrijski sunek proti Italiji. Splošno se domneva, da je v sovražniškem načrtu zapopadna velika invazija z glavnim ciljem Milan in Brescia v namenu uničit italijansko armado.

Šest vojakov na kvadratni jard.

True translation filed with the post master at New York, N. Y., on May 17, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.

Pariz, Francija, 16. maja. — List Gaulois, ki se naslanja na informacije, katere je prejel generalni štab, da imajo Nemci 150 divizij, pravi, da pride na francosko-belgijski fronti od Severnega morja do reke Oise po šest nemških vojakov na vsak jard.

NAZNANILO.

Genjenim rojakom v Pittsburgh. Pa in okolici naznanjamo, da jik bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mnogo ljudi je bolnih. Zakaj? Ker niso pravilno zdravljeni.

Dr. S. P. MANSHIP

pove resnico in zdravi tako, kot bolezen zahteva.

MI zdravimo vsakega, ki se naslanja na informacije, katere je prejel generalni štab, da imajo Nemci 150 divizij, pravi, da pride na francosko-belgijski fronti od Severnega morja do reke Oise po šest nemških vojakov na vsak jard.

MI NE ZDRAVIMO, AKO SPOZNAMO, DA BOLEZEN NI OZDRAVLJIVA.

Govorimo vaš jezik

PROF. DR. MANSHIP Nasproti Kaufman Baera trgovine

408 SIXTH AVENUE, PITTSBURGH, PA.

URE: dnevno od 9. do 8. večer; v nedeljo od 9.30 do 1. popol.

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati narodnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval države, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dobro poznan. Upati je, da mu bodo rojaki v vseh ozirih pomagali, posebno če, kor ima vžvarjano lazo boka.

IZPREHODI PO GORJANCIH

Spisal

JAKOB ZUPANČIČ

"Gorjanci so čudovita gora, ki ni odkrila vseh svojih skrivnosti nikomur, ne tujcu, ne domačinu." Janez Trdina.

I.

Gorjanci leže na Dolenjskem, dolenjska stran se začne pod Ljubljano. Sediva v dolenjski viali v "Kurji vasi" in se odpe- ljuje proti jugu. Vlak leze po ljubljanskem barju skrajno pravo- leno, kakor bi se mu udarilo, ter pri- leže po raznih ovinkih, klancih in predorih šele čez poldrugo uro v Zaticino. Tu sva šele na pol po- ta. Stroj si izpere suho grlo in si zopet nekoliko duška skozi sa- jasti dimnik, da imava vtis, kakor bi se odsej vozila nekoliko laže- je, in res neava čez pol ure v St. Lovrenču samo še tretjino poti pred soboj, čez dobre četrte ure v Trebnjem samo še četrtino, čez šest minut v Ponikvah pa samo še petino poti. Od Mirne peči naprej bi moral torej po tem računu vlak biti že pravi brzovlak. Novega mesta pa le še ni. Nazadnje se vlak vendar definitivno ustavi za- naj mesta pri Bršljanu. S kolo- dvora se pride v mesto po novi, lepo izpeljani cesti. Turistom pa ne kaže hoditi po njej — zaradi večnega prahu in blata. Udariva jo torej rajše kar na staro cesto po dreveredu na Kapiteljski hrib ali marof.

Na vrhu klanca se turistu nudi krasen razgled po okolici Novega mesta. Njegov prvi pogled velja seveda hribom — Gorjancem. Ka- kor močeno nasip zastirajo po- gled v Belokrajino in na hrvaško stran. Oko nam obliči na najviš- jem vrhu sv. Gere (ali Jere, 1181 metrov), proti levi pa se nekoliko nižje na robu kmalu zapazi cer- kve sv. Miklavža (969 m). To je Kukova gora, ki se pod cerkvi- co, kakor odrezana, spušča skozi strmo v dolino. Proti desni se vidi dolg gorski hrbet, ki se polagoma znižuje, da ga državna cesta kar- lovška lahko prekobala, potem se pa zopet vzdignejo do Peščenika (834 m) nad Semičem. Nekako v časte leske, pozneje prevladuje sredi med obema koncema, med Kukovo goro in Peščenikom, je postavljen pred to gorovje lep, 467 m visok stožec s razvalinami starega gradu na Mehovem. Ob njegovem levem pobočju se tudi s prostim očesom dobro zasledijo široka državna cesta, ki se vije potem v velikih serpentinah čez Gorjance in se prevahi na Luži v Belokrajino. Vrh sv. Gere se vidi v Novega mesta kakor orjaška glava mogočne sfinge, koje truplo je zlekujeno po Kukovi gori do sv. Miklavža.

Ljubljancem Gorjanci seveda prav nič ne imponirajo. Že Krim- san, ki je 75 m nižji, strli vse bolj veličavno proti nebu. Pa vendar imajo Gorjanci ter dolenjski hribi in griči sploh toliko lep razgle- do, toliko senčnih potov in toliko prijaznih krajev, da je res obža- lovati turisti in tujci, da tako za- nemarjajo naše ljube pastorko — dolenjsko stran.

Na Gorjance hodim, ali pravza- prav sem hodil pred nekaj leti ve- činoma sam. Dolenjec pač radi gredo v daljavo, v Ameriko iti jih n. pr. prav nič ne ponudi, za hri- be pa niso posebno vneti. Le red- ko me je spremljal kak tovariš, navadno sem si ga samo mislil. Vedno pa je hodil z menoj nabi- ralec rastlin, namreč moja napa, potem geograf, namreč specialna karta, potem čuvaj, namreč pri- ostrena palica, potem jestinar, ki se je skrival v obliki prigriz- kov in prilivkov po mojih žepih ali v nahrbtniku in pa neizogibna spremljevalka, moja radovednost, ki je povpraševala ljudi po imenu tega jarka, one vodice, najvišjega vrha itd. Tako sem imel z botani- kom in geografom, s svojo domi- sljijo, še bolj pa s svojo kantino dobro tovarišstvo in v prosti naravi nepriljeno zabavo. Tako sem prav lahko pozabil, da hodim sam, "tako sam".

Najkrajša pot na vrh Gorjancev gre iz Novega mesta čez Kandijo. Zabo vas, skozi gozd proti Hru- šici, v Gabrijah in od tod na vrh. Pred nekaj leti znamenovana pot se odespi na koncu Zabe vasi pod klancem stare ceste na desno mimo par hiše, potem po kolovo- zu mimo kolenca in na levo čez travnik "na Trati" (nekdanje ve- žbališče vojakov). Steza se kmalu skrije v goščo grmovja in mlade- ca listnatega dreva. Pot je jako dobro izlojena in ima smer narav- no proti vrhu Gorjancev. Po njej hodijo sejmariji iz Novega mesta v Hrušico in potem čez Gor- jance na hrvaško ali vlaško stran in seveda tudi naopak. Pot po tem gozdu je že sama na sebi vredna, da bi jo Novomeščanje uporabljali za popoldanske izpre- hode. Skozi in skozi do ceste je lepa senca šibkih brezic, krhkih jelč, mladega hrastovja in grmi- čast leske, pozneje prevladuje hrastovje in gaber, gozdna slika pa je vsak hip druga. Daleč od hrupa sveta in cestnega prahu vlada tukaj naokrog samotna ti- hota, niti žuborenja vodice ni sli- sati, res kakor v "gluhi lozi" (Opomba: "Gluhlo lozo" iščejo navadno v Gorjancih za Meho- vem.) K večjem sreča človek dru- žbo eigančkov, ki imajo po hostah razprostrane občine Svinhel-Stopi- če domovinsko pravico. Proti koncu gozda pride pot na kolovo- z mimo hiše, ki tvorijo selišče Sel- ca, potem pa po bližnji navzgor čez majhno strmino. Kmalu smo na cesti med sv. Joštom in Hru- šico. Svet je ob cesti deloma sko- lovit. Od leve nam prihaja iz do- linice Slatenika gozdni hlad. Na desni solčni strani se vrste hra- ni in zidanice, pod njimi pa vin- ske gorice s precej kislim evi- kom, o katerem je Trdina hudo- mušno pripomnil, da matere kre- gajo nepokorne otroke z beseda-

mi: "Otroci, mirujte, če ne, boste morali vino piti."

Do ceste smo hodili celo uro. Svet je odtod najprej odprt in solnce pripeka poleti po okrajni cesti po lastni volji in navadi. Ce- sta pa se potem spusti kmalu po klancu navzdol v vas Hrušico. Iz- gubili smo na višini nekaj metrov, a jih brž pridobimo na drugi stra- ni vasi, ko se dvignemo na hrbet odprte planjave v Podgorju. Pot postane enolična. Na obeh straneh ceste je samo bodičasto grmičevje ali pa se kažejo golčave, iz kate- rih mole suhe skale prikeha dolo- mita liki rebra izsušene zemlje. Nikjer nič sence, samo česanje in brinje se vrstita. Brinje pa se plazi po tleh, kakor bi bilo potla- čeno in poležano. Toda kdo bi po- ležaval tod po brinju? Toliko lepši je s tega hriba razgled po bližnjih vseh in gričih, zlasti s pogled na Gorjance. Celu podgor- je je razprostrto okrog nas. Pred nami pa se vzdigujejo Gorjanci, da bi jih kar prišli. Vsi jarki in dolinice se razločno vidijo, vse košenice, po katerih se vijejo ste- ze navzgor, se nam smejejo na- sproti. Cesta krene zopet nekoliko navzdol, zopet nekaj izgubljenih metrov, pa smo v Gabrijah. Pod goro smo, pod Gorjanci, med pravi- nim Podgorjem.

V Novem mestu štejejo Kandijo (ali kakor se je prej reklo "Pred mostom") že k Podgorju. Kandijci šele Gotno vas, v Gotni vasi potisnemo Podgorje čez v Sto- piče. Dolž Hrušico in sv. Jošt, tu pa izvemmo, da so v Podgradu, v Ceroven, v Gabrijah in Brusnicah. Godi se nam kakor otrokom, ko letajo za navrejo, pa je ne dohitijo. Podgorje je revež in se trume- na seli v Ameriko. V Novo mesto se pa hodi rad pravdati afi v pon- deljkih kupovat brez denarja ter iskati, česar ni izgubil. (Tako piše O. Florentin Hrovat v svoji knji- žici "Novomeško okrajno glavar- stvo", 1885.) Ob posebnih prilik- kah pa tudi rad na dolgo pije in- je. Tako poje n. pr. stotnerjska pesem:

"Kadar je pa trahament, takrat tehta treh cent." Trdina je celo vedel povedati, da so se Podgorci nekoč tako na- pili in najeli, da so se sedaj sili in pijani. Obenem jih je pa pohvalil, rekoč: Dva junaka sta, denar pa naš Podgorce. Sicer Bog Podgor- ca nikdar ne zapusti: če ni lačen, je pa žejen.

Do vznožja Gorjancev je iz No- vega mesta dve uri hoda. Pride se tam prej. V Gabrije priteče mala vodica Smeč potok (na special- ni karti Smeč potok) iz Gorjan- cev in se pod vasio (na levo) iz- gubi. Iz vasi vodita dve poti k sv. Miklavžu in na vrh sv. Gere. Na levo čez mostičke mimo gostilne gre precej strma bližnjica na vas Jugorje in odtod k sv. Miklavžu. Na desno se pred mostičkom pa se obrne znamenovana pot (mimo druge gostilne) po stezi čez krat- ko strmino skozi gozdič pravega kostanja, čez takozvano Križišče, potem pa zložno po gozdu Javor- na na prvo veliko košenico Sla- kače. Tu je prvi studenec na levo v grapi, 20 korakov pod potjo. Pot prestopi na drugo teraso, na Gorenje Slakače, kjer je lep raz- gled na kranjsko stran. Po kolo- vozu nam priteče nasproti vodica iz studenca Gospodične, ki se na- haja ravno v gorenjem kotu koše- nice. Ustavimo se nekoliko na tej košenici.

Spomlad je tu polno cvetja, zla- sti kukavice (Orehis) je vse pisano. Pa tudi tice kukavice se kaj rade oglašajo tu okrog. Ko je nekoč moj radovedni spremljevalec za- slišal kukavico, spomnil se je pri- zora v Sienkiewiczem romanu "Z ognjem in mečem" in je vpra- šal kukavico za prihodnost. "Ko- liko let bom užival zakonsko sre- čo s svojo izvoljenko?" Kukavi- ca mu je napela 12 let. "Presmeto malo", je zagodrnjal. Nato je vprašal še enkrat: "Koliko deen bova imela?" Kukavica pa mu je zapela: enkrat, dvakrat, trikrat, devetkrat, desetkrat... — oh! — vsako leto eden, kukavica pa je pela še dalje — enajstkrat, dva- najstkrat... — kaj, sami dvojci- ki?... — ali kukavica je še vedno pela. Kot nepristranski spremlje- valec sem šel do štirideset; potem sem imel dovolj tudi jaz.

Že smo pri izviru znamenitega studenca Gospodične (822 m). Studenec izvira v pustinih tleh izpod mladik bancev v precejšnjem curku. Voda je hladna in jako dobra. Vsakdo se tukaj pomudi, ker je to zadnji večji studenec na severozahodni strani sv. Gere. Tr- dina nas je seznanil s pripovedko, kako se je tukaj stara grajska go- spa iz Mehovega kopala in pomla-

dila v lepo gospodično. Sicer pa ljudje preveč slavijo in hvalijo vodo iz studenca Gospodične. Re- klanirali so jo svoj čas za novo- meški vodovod, čeprav je premalo meške in je predaleč v Gorjancih.

Od studenca gre na desno ste- zica do lovske kočice, ki je pred leti deloma pogorela. Znamenovana pot pa krene na levo v hladni gozd po kolovozu, ki je zelo izvi- žen in razoran ter ponekod precej blaten. Pot se vije potem dobre četrte ure prav položno ob pobočju Skrajnega vrha, na levo pod njim pa je jarek v Koteh. Ravno na ovinku, deset korakov pod kolo- vozom, je zadnji studenec s pitno vodo. Vodica teče po jarku v Ko- teh in se zbira nize dol v Smeč potok. Za ovinkom pride od leve strani po gorskem hrbtu pot iz Gabrijah čez Jugorje. Od tod dalje se spušča breg na levo v dolinico Vrtaškega potoka pod Črnim vr- hom, ki tvori zahodni odrastek Kukove gore. Kmalu pa nas izne- madi prava železna cesta, ki nas spremlja v večjih in manjših ov- inkih do sedla med sv. Gero in sv. Miklavžem do Kravega kam- na. Zagledali bi jo bili lahko že par sto korakov nad Gospodično, ker je izpeljana od gorjanske za- ge (ali "fabrike") onkraj Gor- jancev v dolini Velikega Paleza in teče v velikaškem ovinku okrog Skrajnega vrha mimo lovske ko- čice, nad Gospodično in proti Krav- nemu kamnu. Zago so v oktobru leta 1904, opustili in železna cesta je zapuščena. Pred par leti cesta še ni bila razdrta. — Že smo pri Kravem kamnu, na znamenitem sedlu Kukove gore, "kjer se leže- jo orli in nevihte".

Kravni kamen (920 m) je dober meter visoka in široka piramidasta skala v senci mlade jerebice ter nekako skrita za leskovim grmom in ima razne barvane in izklesane napise. Najbolj se blesti napis "S. P. D." in letnica 1905. Tega kam- na so se kajpada polastile narod- ne pripovedke.

Najbolj ginja je ona, ki je podobna zgodbi o filenjskih bratcih. Kranjci in Hrvatje (Vlahi) so ho- teli dobiti mejo, pa so poslali neko jutro poslanca iz sosednjih mečnih vasi, naj določijo mejo tam, kjer pridejo skupaj. Hrvatje so odinili jako zgodaj od doma, da bi prehiteli zaspane Dolenjce. Na sedlu trije skupaj. Ko pa vi- dijo Kranjci, da so jih Vlahi pre- varili, jih pobijejo in na licu me- sta pokopajo; zato se še danda- nes ta kraj imenuje Kravni ka- men.

Poiskali so si sami pravice in jo obenem tudi pokopali. Zato se dandanes toži kak star Novome- ščan, da pravice ni več na svetu, ampak da je pokopana globoko v Gorjancih. In že marsikdo je iskal tiste globeli. — Nekoliko manj krvavo pripovedko pa sem slišal v Gabrijah. Dva posestnika sta se prepirala za mejo. Gabrški sosed je dejal: "Tukaj, kjer držim ro- ko, je moja." Nasprotnik pa je pripomnil: "Če udarim s sekiro po roki in ti izmakneš, si lagal, če pa obdržiš roko, si resnice go- voril." In res je udaril in mu od- sekla prste. Čez ta kamen gre pač sedaj meja med okolišnim Novega mesta in Kostanjevico, hrvaška meja pa je višje gori na robu Gor- jancev. Čudno je le, da nam Trdi- na ni zapisal nobene pripovedke o tem kamnu.

Pri Kravem kamnu se zname- nja cepijo. Na levo se v travi za- sledi kolovoz k cerkvi sv. Mi-

ZAKAJ MORAJO NAŠI PREMO- GARJI IN ŽGALCI KOKSA DE- LATI VSAK DAN?

Delajo za isti smoter, za katerega je umrl naš Jezus Kristus.

Vojna, katero vodi Amerika onstran v Evropi, se vodi za naj- svetsejše stvari, ki so ljube vsake- mu človeku na zemlji.

Borimo se zaradi tega, da bo vsakdo prost, da bo vsak enak in da se odpravi militarizem, ki nas je toliko pognal iz stare domovine v Ameriko.

Nasha zmaga ne more biti dob- ljena, ako oni, ki so ostali zadej, da izdelujejo topove in obratujejo tovarne, ne preskrbujejo naše ar- made z orožjem. To posebno velja za premoganje in žgalce koksa, kajti veliki plavži za jeklo in že- lezne tovarne morejo v polnem obsegu delati le, ako dobivajo do- volj KOKSA in PREMOGA. Ako premogari in delavci v koksar- nah pustijo delo, ako ne delajo vsak dan, kadar imajo priliko, po- tem bo izdelovanje munije ome- jeno in bodo na ta način pooma- gali našim sovražnikom proti na- šim fantom na fronti.

Zaradi tega so nekatera slovan- ska društva v okrajih trdega pre- magala sklenila, da svenjejo svojim članom, da delajo celo v praznikih. Slovaški in poljski narod ve, da bodo njihovi bratje v evropski osvobo- jeni tiranstva, ako Amerika zmaga. Ta vojna je njihova vojna. Vodi se za iste principe in cilje, za kere je umrl Jezus Kristus.

Mož, ki gre na praznik na delo in ki s tem pomaga premagati na- še zatiralce, je ravno tako ljub Bogu, kakor bi ostal doma.

Naši vojaki se bore za našo sve- to stvar ponoči in po dnevi, ob delavnih in praznikih.

Tudi mi smo vojaki, izdelujemo orožje, in ako hočemo podpirati stvar, za katero je umrl JEZUS KRISTUS, potem moramo iti v rudnik in prinesiti na dan kolikor mogoče veliko premoga ter delati okoli koksovih peči ter napraviti kar največ koksa. Vsak dan mo- ramo delati polni čas.

Ta vojna se vodi z Bogom in z njegove svete principe in on želi, da mu vsak dan pomagamo z vso močjo in sposobnostjo.

Advert. F. L. A. B.

klavža, na desno pa se pride v do- bri pol uri po iztrebljenem jarku, ki je v zadnjem delu precej strm, navzgor k sv. Geri.

Obimno se najprej proti levi. Pot nas vodi po košenici mimo več udrtin novejšega časa, ki ka- žejo na kranjski značaj hribovja. Te in enake "udrtine, kotanje, kot- lice, dolinke, rupe ali pōsesti" so dale povod raznim pripovedkam, kako je zemlja požrla volnika, ker je preveč preklinjal. Pot pre- reže majhen gozdič in nas privede v četrte ure po senčutih Kukove gore k cerkvi sv. Miklavža. Cer- kvica stoji prav na robu Kukove gore nad zelo strmim bregom. Vendar je od nje prav malo raz-

True transatlantic filed with the master at New York, N. Y. on May 17, 1918, as required by the Act of October 3, 1917.

Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Br 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO Sallda, Colo.

VREHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.

IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

FOROTNINI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.

JOHN RUPNIK, S. B. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

EUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

FRANK ŠKRABEC, Stk. Yda. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljatve, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora. Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo- de odiral.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

gleda, ker je ob robu in po bregu nana nasproti smeje prijazni Vinji previsoko drevje. Zvonik se pač vrv nad Belo cerkvijo, tam v da- dobro vidi iz Novega mesta. Iz- ljavja pa se kaže dvoglavi kranjski njega se pregleda Krška dolina. Kun, proti desni pa strni štajer- novomeška okolica in hribovje- ski Lisee. (Dalje prihodnjič.)

Ali ste bolni?

Ako imate kako bolezen, ne glede na to, kako dolgo in ne oziraje se na to, kateri zdravnik vas ni mogel ozdraviti, pridite k meni. Vrnili vam bo vaše zdravje.

Oddaljenost ali pa pomanjkanje denarja naj vas ne zadržuje. Vse zdravim enako: bogate in revne. Jaz sem v Pittsburghu najboljši specialiat za moške in sem nastanjen že mnogo let. Imam najbolje opremljen urad, tudi stroj za X-zarke, s katerimi morem videti skozi vas, kakor skozi steklo. Imam svojo lastno lekarno, v kateri se nahajajo vse vrste domačih in imortiranih zdravil. Ne bodite boječi in pridite k meni kot k prijatelju. Govorim v vašem jeziku. En obisk vas bo prepri- čal, kaj morem za vas storiti. Imam Erlichov slovit 606 za krvne bolezni in ozdravim bolezni v nekaj dneh. Ozdravim sem ti- soče slučajev oslabelosti, kožne bolezni, revmatizma, želodčne in jetrne bolezni, srbenje, mozole in vse kronične bolezni.

Zmerne cene.

Prof. Dr. H. G. BAER,

511 SMITHFIELD ST.,

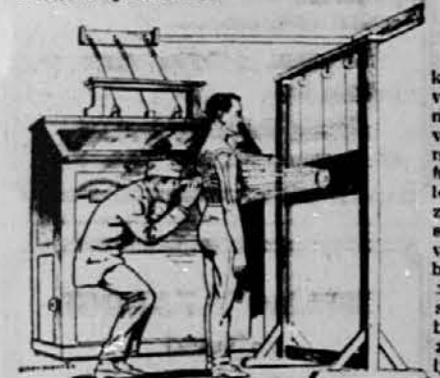
PITTSBURGH, PA.

nasproti pošte. VAŽNO.—Odreži to in prinesi s seboj.

Ali ste bolni?

Čitajte ta oglas in spoznajte resnico.

Dr. Cowdric, specialiat z X-zarki nudi svojo službo možkim in ženskam, ki trpijo na kroničnih boleznih. Moj urad je popolnoma opremljen z najbolj znanstve- nimi in modernimi električnimi stroji, katere se lahko dobi. Moj veliki stroj za X-zarke je zelo mogočen ter mi pogosto pokaže bolezni, ki niso razvidne vsled navadne preiskave.

MOJA PREISKAVA.

Moja skrbna in natančna preiskava vsakega bolnika, ki pride k meni, je eden izmed vzrokov mojega uspeha v moji stroki. Moje metode so različne od onih, ki se jih na- vadno uporablja. Zdravim vsakega bolnika na podlagi natančnega stanja in bolezni, na kateri trpi. Če po skrbni preiskavi vaše bo- lezni najdem, da vam morem pomagati, bom z veseljem storil to. Če vas pa na drugi strani ne morem sprejeti v zdravljenje, vas bom obvestil ter vam svetoval na naj- bolj prijazen način. Moja preiskava, vključi- jo uporaba stroja za X-zarke ter fluoros- kopa, mi kaže, vaše resnično stanje in bo- lezen. Moja konzultacija in preiskava je za- stonj, če se podvzete mojemu zdravl- ljenju.

POSEBNO OBVESTILO.

Potrebujem vašega zaupanja, hočem da se oglašite ter govorite z menoj glede svojih trbufov v vašem lastnem jeziku. Zapišite si, da nisem navaden zdravnik, temveč specialiat, s leti izkušnje v zdravljenju bolezni kot je vasa. Čim bolj kom- plicirana je vaša bolezen, tem bolj se zanimam zanjo. Vasa moja zdraviljenja so poljetna in nobena stvar ne boli ali povzroča veliko bolečin. Ko se oglašite, boste deležni moje pozornosti z eno samo mislijo, — da se vas spravi zopet k zdravju v najhitrejšem mogočem času. Ne odlašajte to stvari, temveč se oglašite takoj. — Pozneje se boste kljub temu oglašili. Zakaj ne sedaj? Nikake pristojbine za kon- sultacijo in preiskavo, če se zdravite pri meni.

DOKTOR COWDRICK CLEVELAND, O.

SPECIALIST

2047 E. 9. cesta. — 4. nadstropje. — Vzemite vpenjačo.

Uradne ure: — Vsaki dan: 9. zjutraj do 8. zvečer. V nedeljah in praznikih le- ta 1. zjutraj do 1. popoldne.

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK

638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je slo- venški zdravnik, specialiat v Pittsburghu, ki ima 30-letno prakso v zdravni- štvi vseh možnih bolezni. Njegova praksa je v 638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa. Dr. Koler je slo- venški zdravnik, specialiat v Pittsburghu, ki ima 30-letno prakso v zdravni- štvi vseh možnih bolezni. Njegova praksa je v 638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je slo- venški zdravnik, specialiat v Pittsburghu, ki ima 30-letno prakso v zdravni- štvi vseh možnih bolezni. Njegova praksa je v 638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Rojaki!

Kupujte vojno-varčevalne znamke! Nikjer na svetu ne morete boljše, bolj varno in bolj obrestonosno naložiti svojega denarja kot v tem vladnem podjetju. Če ste slu- čajno v denarni zadregi, lahko vojno-varčevalno znamko vsak hip izmenjate. S kupovanjem teh znamk pomagata sebi, pomagata vladi Združenih držav ter vsem zatiranim narodom k prostosti.

Vojno varčevalna znamka stane za mesec maj \$4.16. Leta 1923 bo vredna \$5.00. Kupite jih lahko na vsaki po- šti ter pri glavnih in podrejenih agentih.

Če se vam zdi bolj primerno, pa lahko tudi nam pi- šete, in mi Vam jih bomo preskrbeli.

UREDNIŠTVO "GLAS NARODA".

SLOV. DELAVSKA

PODPORNA ZVEZA

Ustanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penn.

Sedež: Johnstown, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: IVAN PROSTOR, 1098 Norwood R'd., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 113, West Newton, Pa.
Glavni tajnik: BLAŽ NOVAK, 634 Main St., Johnstown, Pa.
1. Pom. tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, 634 Main St., Johnstown, Pa.
2. Pom. tajnik: ANDREJ VIDRICH, 20 Main Street, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: JOSIP ZELE, 6602 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pom. blagajnik: ANTON HOČVAR, R. F. D. 2, Box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadzora: JOSIP PETERNEL, Box 95, Willock, Pa.
1. nadzornik: NIKOLAJ POVSJE, 1 Grab St., Numrey Hill, N. S. Pittsburgh, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porote: MARTIN OBERŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. 3, Box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Glavni urad: 634 Main St., Johnstown, Pa.

URADNO GLASILO:

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York City.

Osnovna društva, oziroma njih uradniki, so uljudno prošeni, pošiljati vse dopise naravnost na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pošlje edino potom Poštne, Expressnih ali Bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov. Nakaznice naj se naslovijo: Blaž Novak, Title Trust & Quarantee Co. in tako naslovljene pošiljajo z mesečnim poročilom na naslov gl. tajnika. V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

SPOMLADNI VALOVI

R O M A N.

I. TURGENJEV. — ZA "GLAS NARODA" J. T.

10

(Nadaljevanje.)

Sanin je legel ter spal več ur neprenehoma. V spanju je pa sanjal o dvoježu. Pantaleonove besede: una, dva, tri! so mu neprestano brneli po ušesih.

Slednjič ga je zbudilo močno trkanje na vrata. Vstal je in odprl. Bil je natak, ki mu je naznanil, da želi z njim govoriti neka dama.

— Gemma — je mislil Sanin sam pri sebi.

Kimalo se je pa izkazalo, da obiskovalka ni bila Gemma, pač pa njena mati, gospa Lenora.

Ko je vstopila, je sedla na stol ter pričela jokati.

— Kaj vam je, gospa Roselli — je vprašal Sanin. — Pomirite se, prosim vas.

— Oh, gospod Dimitrij, jaz sem zelo, zelo nesrečna!

— Nesrečni ste? — Vi ste nesrečni?

— Da, nesrečna sem. — In kako hitro se je vendar to zgodilo.

Bilo je kakor blisk iz jasnega neba.

— Kaj se je pa zgodilo? — Pomirite se vendar! — Ali hočete morda kozarec vode?

— Ne, hvala!

Gospa Lenora si je obrišala z robcem oči in se enkrat zajokala.

— Ta jok je bil silnejši ko prej.

Slednjič je izpregovorila z jeclajočim glasom:

— Jaz vem vse! — Vse!

— Kaj veste?

— Jaz vem vse, kar se je zgodilo.

— Jaz vas ne razumem, gospa! — Govorite vendar jasneje.

— Ne samo, da vem vse, vem tudi vzrok in povod. — Vi ste se možko obnašali. — Moj Bog, moj Bog, kako se je zgodilo! — Zakaj ste vendar napravili oni izlet? — K vam sem prišla, ker vas smatram za poštnjaka in za dobrega človeka, kljub temu, da vas šele par dni poznam.

— In kaj? — Izrazite se natančneje!

— Jaz sem sama na svetu. — Jaz sem vdova — in moja hči....

— Še enkrat vas prosim, gospa....

— Moja hči....

Gospa Lenora je zopet zajokala in sicer tako silno, da ni bilo mogoče iz nje spraviti nobene besede.

— Moja hči Gemma — (solze so jo hotele zadušiti — mi je danes rekla, da se ne bo nikdar poročila z gospodom Kluberjem. Prišla sem vsled tega sem, da vam naznani njen sklep.

Sanin je skočil kvišku, kajti kaj takega ni pričakoval.

— O tem sramotnem sklepu sploh nočem več govoriti — je nadaljevala gospa — kajti nezaslišno je, če se noče nevesta poročiti s svojim ženimom.

Sanin se je prijel za glavo in ni izpregovoril niti besede.

— Meni pa ni vseeno.

— Zakaj ne?

— Zato, ker to pomeni propast naše rodbine, naše trgovine — je zdavnaj s precej jeznim glasom.

— Gospa, prosim vas, izrazite se natančneje — je rekel Sanin.

— Najprej se mi zdi nekeako čudno, da ste prišli meni povedat to novico.

— Zakaj bi se vam čudno zdelo?

— Zato, ker jaz nisem nič prižadet pri celi stvari.

— Poslušajte, gospod Dimitrij, jaz se bom z vami čisto prija-

teljsko in odkritosrečno pogovorila.

— Da, to bi me veselilo, gospa.

— Od denarja, ki nam ga nese trgovina, ne moremo živeti. — Gospod Kluker je pa bogat in bo postal še bogatejši.

— To prav rad vjamem, ker sem slišal, da je poslovodja v eni največjih tvrdk.

— Da, to je resnica. — In zdaj nastane vprašanje, zakaj se ga boče iznebiti Gemma? — Ona pravi, da samo zato, ker je ni branil. Ko je bila razžaljena. Ne bojte se, jaz sem o tem čisto natančno poučen. — Poleg tega pa tudi vem, da on ni vojak in da ni študiral na univerzi. — Zakaj bi se torej bil? — Ali bi ne bilo boljše, če bi častnika naznanil vojaški oblasti? — Tam bi ga že naučili manir.

— Oprostite, gospa Lenora!

— Da, kaj hočete povedati?

— Ali me morda obsojate vsled mojega delovanja?

— Ne, jaz vas popolnoma nič ne obsojam. — Vi ste na drugem stališču. — Vi ste študirali človeka, vi ste bili vojak....

— Oprostite, gospa, jaz nisem bil še nikdar vojak....

— Nič za to — je odvrnila. — Toda vi ste inozemec. — Vi samo potujete skozi našo deželo. Vam se ne more zameriti. — Poleg tega pa bodite prepričani, da sem vam srčno hvaležna za vse dobrote, ki ste mi jih izkazali.

— Gospa, prosim vas, nikar ne govorite o dobrotah, kajti to, kar sem storil, sploh ne zasluži tega imena.

Po teh besedah je zopet zajokala. Sklanjala se je ter si brisala oči z robcem. — Po vsem obnašanju se ji je poznalo, da ni bila rojena pod severnim nebom.

— In kako bi mogel voditi gospod Kluker uspešno svojo trgovino, če bi se dvoježeval z ljudmi, ki kupujejo v njegovi trgovini?

Kako, prosim vas! — To ni mogoče in ni mogoče. — In ravno zastratega ga hoče pustiti. — Pomislite, da bodo v celem mestu govorili o tem dvoježu. — Take stvari sploh ni mogoče skriti. — In kako bodo začuden, ko bodo izvedeli, da je zaroka razdrta! — To bo strašen škandal, strašen škandal!

Sanin ni vedel, kaj bi odgovoril.

— In da zdaj prideva k Gemmi. — Ona je dobro dekle. — Ona mi ni še nikdar prizadela nič žalega. — Ona me ima rada, bolj kot vse na svetu. — Toda v nji tiči nekaj očetove krvi. — Ona je republikanka. — In veste, kaj, gospod Sanin?

— Kaj pa, gospa?

— Edino vi jo zamorete potolažiti.

Sanin se je silno začudil.

— Edino jaz? — Kako je to mogoče?

— Da, edino vi. — Vsled tega sem tudi prišla k vam. — Na noben drug način si nisem mogla pomagati. — Vi ste vendar tako dobri in tako previdni. — Vam moram vrjeti, kajti vi ste postavili za njo svoje življenje.

— To ni vredno besed, gospa.

— Vi ste mi rešili sina in zdaj vas prosim, rešite mi tudi hčer. Sam Bog vas je poslal k nam. — Na kolenuh vas prosim....

Gospa Lenora je hotela poklekati pred njim, toda on ji je še pravočasno zabil.

— Gospa Lenora! — Za božjo voljo, kaj vendar delate!?

Prijel jo je za roko in jo dvignil zopet na stol.

— Ali mi obljubite?

— Gospa Lenora, kako bi vendar mogel....

— Povejte, če mi obljubite? — Zdi se mi, da nočete, da bi umrla tukaj pred vašimi očmi.

Sanin ni vedel, kaj bi storil. — V tem slučaju je imel prvih upravo z vročo italijansko krivito.

— Stori bom, karkoli želite — je vzkliknil. — Najprej se pa moram posvetovati z gospodično Gemmi.

Gospa Lenora je veselo vzkliknila in je malo manjkalo, da ga ni objela.

— Nikar ne prelomite te besede, nikar je ne prelomite. — Oh, ljubili ste, in zdaj velja, kaj ne? — Jaz nimam nad njo popolnoma nobene oblasti. — Ona me noče več ubogati.

— Ali vam je prav zagotovo rekla, da se oče poroči z gospodom Kluberjem? — je vprašal Sanin.

— Da, ona mi je rekla to. — Ona je ravnotako trmoglava kot je bil njen oče.

— Ona da je trmoglava?

— Da, da. — Toda kljub temu je angelj. — Samo vas bo ubogala. — Karkoli ji svetujete, to bo storila. — Kaj ne, da boste prišli? — In hitro? — O, moj dragi ruski prijatelj!

Gospa Lenora je stala ter ga objela.

— Sprejmite blagoslov matere in zdaj vas prosim, dajti mi kozarec vode.

Sanin ji je dal zahtevano ter ji zagotovil, da bo takoj prišel k nji.

(Dalje prihodnjik.)

Zelo koristne stvari, — med njimi boste našli več takih, ki jih nujno potrebujete.

V zalogi imam, poskrbujem ter razpošiljam širokemu množičnemu zdrav zelo koristna naravna sredstva in pripomočke, kakor: sladno ječmenovo kavo, arnika, brinjevo olje, encijan, grško seno, hvošč, lipov cvet, lapuh, tavčeno, vinska ruta, ter druge enake stvari ki so obširno opisane v knjigi "Domači zdravnik" in so vporabljajo zelo vpešno po celotnem svetu. Potem imam tudi raznovrstne dišave, ki se pripravijo v knjigah "Dobra kuharica" in "Slovenska kuharica", in so potrebne za pripravo okusnih jedil, na primer majaron, štraj, muškator cvet, paprika (prašek), torbarjeva peresca, žajbelj, žezran 1. t. d. Postrček vam zamorem tudi z raznimi semenji, kakor: seme za salato, peteršilj, fižol, pesa, korenje, seleno, 1. t. d. Pišite po cenik.

MATH PEZDIR

P. O. Box 1611

New York, N. Y.

Dr. LORENZ

EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK SPECIJALIST MOŠKIH BOLEZNI

644 Penn

avenue Pittsburgh, Pa.

Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam že zdravniki nad 23 let ter imam skušnje v vseh boleznih in ker znam slovensko, zato vas morem popolnoma razumeti in spoznati vašo bolezen, da vas ozdravim in vrnem moč in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skušnje pri zdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zaneseti na mene, moja skrb pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite čim prej.

Jaz ozdravim zastrupljeno kri, mazulje in lise po telesu, bolezni v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, stare rane, živčne bolezni, oslabelost, bolezni v mehurju, lednicah, jetrah in želodcu, rmenico, revmatizem, katar, zlato žilo, navduho itd.

Uradne ure so: V ponedeljkih, sredo in petkih od 9. ure zjutraj do 5. popoldan. V torek, četrtek in soboto od 9. ure zjutraj do 8. ure zvečer, ob nedeljah pa do 2. ure popoldne. — Po pošti ne zdravim. Pridite osebno. Ne pozabite ime in naslov: Dr. LORENZ, 644 Penn ave., Pittsburgh, Pa.

Nekateri drugi zdravniki rabijo tolače, da vas razumejo. Jaz znam hrvatsko še iz starega kraja, zato vas lažje zdravim, ker vas razumem.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Zdravje moč in krepost.

MOŽEM IN ŽENAM

ZASTONJ

Zdravniška knjižica Kažipot k zdravju.

Ta knjižica pove gostavnim besedama našemu znanstvenemu zdravljenju na domu za moze in žene, kateri trpe od akutnih in kroničnih bolezni, kakor so, nalezljive in podedovane bolezni; nečista in slaba kri; stare rane; bolezni kože; mozolji na obrazu in telu; padanje lasi; kronična bolezen grla; otekli, zapaljeni in nežni delovi; slaba, nervozna, onemogla kondicija; boleznj ledvice in mehurja, ter mnoge druge podobne bolezni in teškoče.

Pove tudi o našem vspešnem zdravljenju drugih bolezni kakor so: nerednosti želodca in jeter, žolčnica, zapeka, zlata žila, revmatizem, katar, naduha in slične teškoče.

ALI TRPITE

na katerem izmed sledečih simptomov: bolečine v križu, bolečine v zgibih, glavobol, izguba apetita, kisloba v želodcu, povračanje hrane, bljuvanje, žolčno riganje, nečist jezik, srdeča sapa, izguba spanja, slabost in nagla razburjenost, nervoznost in razdraženost, onemoglost ob jutrih, črni kolobariji pod očmi, sramečljivost in izogibanje družbe, nemarnost, bojazen in srčna tuga? — Ti simptomi so znamenje, da vaš telesni sistem ni v redu in da potrebujete zdravniških nasvetov in pomoči.

Naša brezplačna knjižica vam pove dejstva glede teh simptomov in teškoč; pove vam tudi o našem zdravljenju, ki pomaga močnim do zdravja, moči in svežosti, da so zopet močnejši. Zaloga znanosti je in vsebuje nasvete in podatke, kateri bi moral znati vsak moški in vsaka ženska, posebno pa tisti, ki se nameravajo ženiti. Iz nje lahko spoznate vzroke svojega trpljenja in kako bi se vaše teškoče obvladale. Čitajte to knjižico, kažipot k zdravju, in okoristite se z njo.

Pošljite ta kupon še danes.

Dr. J. RUSSELL PRICE CO., S. 1050 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.

Cenjeni doktorji: Pošljite mi takoj vašo zdravniško knjižico popolnoma zastonj in poštne prosto.

Ime

Stev. in ulica ali Box No.

Mesto

Država

POTREBUJEM

dobre dogarje za stalno delo skozi celo leto. Jaz plačam zelo visoke cene in imam zelo fin les.

Max Fleischer,

258 Lewis St., Memphis, Tenn.

(14-5—11-6)

Rojaki naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

Iščem svojega strica JURJA

BURJA in mojega brata JANEZA BURJA, doma iz Brezja št. 9 v kamniškem okraju. Naha-

jam se v italijanskem ujetništvu, zato prosim cenjene rojake,

da ju opozore na ta oglas, če pa sama bereta, ju prosim,

da se mi takoj oglasita. Moj naslov je: Soldato Anton Burja,

Prigioniera di Guerra, Gu-

ster Comp., Doria Struppa, Genova, Italia.

(15-17—5)

VABILO

na

PRVO

PLESNO VESELICO,

katero priredi

odsek Slov. izobra. društva Vihar

SLOVENSKA GODBA

NA PIHALA.

Veselica se bo vršila v prostorih

Slov. Izobra. Doma "Vihar"

v Dunlo, Pa.

v sredo 29. maja 1918.

Pričetek točno ob 6. uri zvečer.

Vstopnina za moške 75 centov.

Dane so vstopnine proste.

Program bo zelo pomenljiv:

1. Igrale se bodo lepe koračnice.

2. Igrali se bodo lepi valčki.

3. Pevski odsek "Vihar" poje več slovenskih pesmi.

4. Dobili bomo tudi dva govornika, če nam bo le mogoče; eden bo govoril v angleščini, drugi pa v slovenskem in hrvaškem jeziku.

Vljudo vabimo vse rojake in rojakinje iz tukajsne okolice, kakor tudi iz naselbin Lloydell, South Fork, Conemaugh, Moxham, Hagevo in Karpate. V slučaju smo mi vam na razpolago za vrniti.

Za dobro in točno postrežbo bo skrbel v to izvoljeni odbor.

Na veselo svidenje 29. maja zvečer!

Odbor.

(15-17—5)

Izšla je knjižica:

DVE ŠALOIGRI.

Knjižica vsebuje dve igri:

"ČARLJEVA ŽENITEV"

in

"TELJE ŽENINI"

ter stane samo 25c.

Out, ki nameravajo prirediti igre, naj jo hitro naroče, ker izšla je v omejenem številu.

V zalogi imamo zopet vsake vrstne knjige, toda od vsake le po en ali dva iztise in niso v ceniku označene.

Naročilom priložite denar in pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

IMAMO V ZALOGI

šestekaj

importiranih pristnih

BERGAMO

brusilnih kamnov

40c. komad

s poštino vred.

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

REMEMBER THE DAYS

SUNDAY ONE MEAL WHEATLESS